

Fes -te -la Teva

Núm.53 MAIG 2014

Sumari

EDITORIAL3

CRONICAIRAT

Festa de Nadal 2013.....4

20 anys de Fes-te-la Teva5

Esquiada a Vallnord9

A great travel to Great Britain..... 13

Diada de Sant Jordi 15

Vespre de comunicacions científiques ... 16

Fòrum intercomunitari 17

PROMOCIÓ DE BATXILLERAT 2012-2014 ...19

CRONICAIRAT

Sharing to learn..... 24

Casal intercultural..... 25

Any Internacional de la Cristal·lografia . 26

FOTOGRAFIA..... 28

PARLANT AMB...

Joana Llordella..... 30

PREMIS I CONCURSOS 31

AMPA 39

Últims premis..... 40

El nostre director recorda Fes-te-la teva ... 42

Cali2copi..... 43

Cristalls per tot arreu 47

Sport..... 49

Comiat de 4t d'ESO 55

Asseguts a la butaca 58

EQUIP DE REDACCIÓ

Júlia Alcauer
Víctor Amezcua
Sergio Briongos
Júlia Calvet
Judith Duro
Manel Gordón
Laia Mas
Alex Montañés
Manuel Navarro
Pau Oller
Clàudia Pérez
Meritxell Pons
Abril Rodríguez

FOTOGRAFIA

Andrea Boltaña Carrero
Alex Córdoba Salas
Israel Cubero Carretero
Adrián Fernández Lara
Víctor García Robles
Xavier Garnés González
Janira Gramary Raga
Anna Juncosa Alegre
Joan López Balada
Samuel Marín Salcedo
Inmaculada Muñoz Lendínez
Marcos Plaza González

COORDINACIÓ

Magda Canals

COORDINACIÓ

Sebastià Anguera

La revista en totes les seves seccions està oberta a tothom. No es publicaran textos anònims si la coordinació no en coneix l'autoria. El dret de decidir la publicació de les col·laboracions, de corregir-les, de condensar-les o d'extractar-les queda reservat al criteri dels responsables de Revista.

Aquest Any Internacional de la Cristal·lografia 2014, com molts de vosaltres ja sabeu (o potser encara no) és el 20è aniversari de Fes-te-la teva. Així, no us estranyi, doncs, veure-hi -entre cristall i cristall- entrevistades dues de les impulsores que obtingueren algun premi per a la nostra revista: la Joana Llordella (PREMI BALDIRI REIXAC) i la Sagrari Fernández (finalista als PREMIS DE RECONeixEMENT CULTURAL BAIX LLOBREGAT 2009). També hi trobareu la crònica de les activitats més importants dutes a terme a l'Institut El Cairat, els tallers posats en pràctica

per experts en algun tema determinat, les xerrades ofertes per gent entesa en alguna matèria d'interès, les sortides i visites dels nostres alumnes (fora vila o a Esparreguera mateix), els concursos i les exposicions en què s'ha participat, els premis obtinguts (com sempre, gràcies a l'esforç de professorat i alumnat, la collita ha estat prou abundosa), etc. D'altra banda, com a novetat d'aquesta edició especial, podreu entretenir-vos amb més articles no impresos a la versió digital d'aquesta revista. Així seccions tan habituals com Asseguts a la

(no ens cansarem mai d'agrair-los la dedicació) escriuen la seva crítica teatral, musical, cinematogràfica o literària d'una manera tan acurada com gairebé professional. Us animem a continuar llegint-los al moodle del centre. Per acabar-ho d'amanir, també hem volgut incloure-hi diferents reportatges i articles, sempre amb la intenció de mantenir-vos ben informats en temes d'actualitat. I ja per cloure, tan sols un desig ben viu: esperem que gaudiu llegint... Per molts anys!

LA REDACCIÓ

FESTA DE NADAL 2013

Un any més per aquestes dates tan assenyalades, la FESTA DE NADAL fou novament un èxit memorable. La diada s'encetava amb el tradicional disseny i la posterior construcció per part dels alumnes de l'arbre de Nadal fet amb objectes reciclats. La gran diversitat i

qualitat d'arbreda no va posar gens fàcil la decisió del jurat (finalment, s'inclinà per premiar l'arbre de 2n A i 3r E). Després, l'actuació del professorat, magníficament caracteritzat per a l'ocasió (com podeu veure a les fotografies), protagonitzava l'actuació musical amb tanta mestria que a més

d'un li queia la bava. Certament, l'atenció del públic cap al professorat (sovint insòlita a l'aula) resultà un dels millors indicadors de la magistral (mai tan ben dit) escenografia aconseguida. Més tard, les no menys agosarades coreografies musicals de les diverses classes mostraren un molt altíssim nivell, la qual cosa féu ben difícil al jurat la tria dels guanyadors.

LA REDACCIÓ

20 anys de *Fes-te-la teva* i endavant...

Aquest curs la nostra revista fa 20 anys i vull recordar la seva trajectòria.

El Nadal del 1993 va publicar-se el primer número de la revista *Fes-te-la teva*. Aquesta revista sortia del treball dels alumnes d'una assignatura que triaven voluntàriament, englobada dins les matèries anomenades EATP (Ensenyaments artístic tècnic professionals). Es volia fer una revista de centre, en la qual es veiés la vida de tots nosaltres (xerrades, sortides, assistència a obres de teatre...). El nom de la revista va ser proposat, després de fer una pluja d'idees entre tots els que la feien i una votació, per un dels alumnes. Aleshores es coordinava des del departament de català i es va creure que era adequat aquest nom *Fes-te-la teva*, perquè jugava amb el sentit literal del títol i també amb el fet que s'usaven els pronoms febles (algun fins i tot tindrà en aquest moment un somriure en pensar en aquest tema...).

Cal esmentar que la primera directora va ser l'Henar Morera, i després n'hi ha hagut altres com la Joana Llordella, la Manuela Vidal, l'Albert Julibert, el Carles Reynés o jo mateixa, fins a l'actual el Sebastià Anguera. Val a dir que a la revista des de bon començament també hi col·laborava l'alumnat de l'assignatura de fotografia, que aportava material que la il·lustrava. Algun any quan s'ofertava l'assignatura de còmic, també s'hi publicaven les seves vinyetes.

Els professors ens anem alternant el dirigir la revista, perquè en els seus inicis i fins fa poc temps, no era només crear-la sinó també calia compaginar-la, convertir-la en format revista. La veritat és vam tenir molta sort que, en aquests inicis, hi hagués una mare, la Carme Pastor, que ens ajudava (fora d'horari) a fer la paginació. Nosaltres preparàvem els textos; aleshores ella seia amb nosaltres i col·locàvem les fotos i decidíem on anava un article o un altre.

Vull remarcar que la nostra revista sempre ha estat feta pels alumnes. També els professors hi participem

aportant fotos, fent articles o buscant alumnes que expliquin alguna activitat. En cert moment, l'alumnat no sols creava la part escrita sinó que també feia la part informàtica; mentre uns feien la part creativa de redacció, els altres feien la part de compaginació. Posteriorment, va haver una assignatura d'informàtica que es dedicava a donar forma als materials escrits. Durant anys, n'era el coordinador el Josep M. Closa.

Cal recordar que no va ser la primera revista del nostre institut ja que anteriorment n'hi havien hagut d'altres com *Sparagaria*. El que sí que va canviar va ser el fet que s'editaven tres números a l'any i que es comprava en algun cas. Una part d'aquest preu era subvencionat per l'AMPA.

També ha hagut canvis en els formats de la revista. Abans s'imprimia fotocopiada a l'institut i, com que des de l'AMPA se'n va voler impulsar la difusió també fora del centre, va canviar a paper bo. Actualment sols s'imprimeix en paper un dels números de la revista, el de final de curs, gràcies a l'ajut de l'AMPA del centre. Però *Fes-te-la teva* també s'ha adaptat als nous temps. Així l'altre número surt digital al Nadal, publicat al moodle del centre.

No vull oblidar en aquest petit repàs comentar-vos que la revista ha rebut diversos premis. Els més importants són el Baldiri i Reixach i el de finalista als Premis de Reconeixement Cultural Baix Llobregat 2009 sobre comunicació.

Com a cloenda, vull ressaltar que, com ja us he dit, el tret característic de la nostra revista és la participació. Penso que és el que més destacaria, que tothom s'hi ha volgut implicar, tothom facilita fotos i aporta notícies.... Jo penso que això és el que fa que la nostra revista sigui diferent d'altres, perquè no sols és un senzill recull o resum d'activitats, té dintre les seves pàgines la vida del nostre centre.

Gràcies a tots i totes els que heu participat i als qui continueu fent-lo!

M. Sagrari Fernández

VISITEM UNA SINAGOGA PER DINS

El passat dia 30 de gener, els alumnes de 3r i 4t de Religió vam anar a Barcelona per visitar la sinagoga de la Comunitat Israelita de Barcelona (CIB).

Allà ens va rebre el senyor Jorge Burdman, responsable del Departament de Tradició i Cultura Jueva d'aquesta entitat, que des del primer moment ens va fer sentir molt còmodes i ben acollits. Ens va convidar a posar-nos una kipà (si volíem, i tots vam dir que sí!) i vam entrar a la sinagoga.

Les explicacions sobre els orígens del poble jueu i les seves tradicions van resultar molt interessants, i el sentit de l'humor del senyor Burdman va fer que el temps passés molt ràpidament. Ens convidà a fer totes les preguntes que volguéssim, sense por d'ofendre ni de molestar, i les respongué amb claredat. A més d'ensenyar-nos una breu pregària en hebreu, i d'escenificar un casament jueu, va arribar el moment de mostrar-nos l'armari on guarden el seu tresor més preuat: la *Sefer Torà*, el llibre religiós dels jueus, però en una edició molt especial que només fan servir per al culte. Tots vam quedar molt impressionats pel respecte amb què tracten aquest llibre i la cura amb què el guarden.

PAULA

ANTONI CLAPÉS: L'EXPERIÈNCIA POÈTICA

“La poesia ha de sacsejar qui la llegeix”

El passat mes de gener, l'alumnat de 2n de batxillerat que realitza la matèria optativa de Literatura Catalana va tenir el privilegi de rebre la visita d'Antoni Clapés, poeta català amb una vida molt vinculada a la creació literària. Després d'una breu introducció d'una companya sobre fets importants de la seva vida, vam poder escoltar l'escriptor, el qual es mostrava d'allò més proper, quan ens confià una de les seves reflexions: “Escric poesia perquè és el que he escrit tota la meua vida”. És evident que un poeta escriu poesia, però Antoni Clapés, a part de poeta i traductor d'altres obres, és economista i s'ha dedicat durant molts anys a treballar en el camp de la informàtica. Ens va explicar que a molta gent li sobtava aquest fet, però que per a ell hi havia una diferència entre aquella feina que et permet

guanyar-te la vida i allò que és la teua passió. Fins ara ha publicat una vintena llarga de llibres i nombrosos textos en edicions d'art, pròlegs, *plaquettes* i antologies. Recentment ha publicat *En guaret*, amb Benet Rossell. A més, també tradueix poesia del francès o de l'italià, i la seva poesia ha estat traduïda a set idiomes.

En un principi el poeta ja va deixar clar el que eren per a ell les

humanitats, la literatura i la poesia. Ens va transmetre el plaer que li proporcionen aquestes branques del saber i artístiques, i tot allò que ens aporten com a persones. Per a ell la poesia, la literatura, ens ajuda a créixer i a ser persona, a entendre la vida i qüestionar-se el perquè de les coses, a més de donar-nos respostes o, simplement, ajudar-nos a reflexionar.

En endinsar-nos en el tema de la poesia, va voler distingir-ne el tipus més directe, més proper –com seria l'estil de Miquel Martí i Pol–, del tipus més abstracte i surrealista, com l'estil d'un dels poetes treballats durant aquest curs, Bartomeu Rosselló-Pòrcel.

Posteriorment passarem a analitzar un dels seus poemes, escrit l'any 1985, un any després de la mort del poeta Joan Vinyoli (1914-1984) –enguany celebrem el centenari del seu naixement–. El poema en qüestió va ésser inspirat a partir de temes que Antoni Clapés havia tractat i comentat amb Joan Vinyoli. Un dels temes en aquestes converses era el mal que podia fer viure el dolor de la soledat. Antoni Clapés ens va comentar que aquest poema era un dels més directes de la seva producció i ens narrà detalladament el seu procés de producció. Després d'aquesta introducció sobre la gènesi d'un poema, els assistents a la xerrada vam poder gaudir de la lectura poètica del propi autor, mentre marcava el ritme dels seus versos, inconscientment, colpejant suaument la taula.

Per finalitzar la trobada, la pregunta que estava en l'aire era “Com neix un poema?”. L'escriptor ens va remarcar la necessitat d'aquella experiència viscuda, la creació d'un estat d'eufòria interior, una emoció especial que sigui el desencadenant de la producció poètica.

El poeta ens contà quina contextualització el predisposa a escriure: el paisatge forestal, amb unes muntanyes baixes o un paisatge proper. Se sincerava tot dient-nos: “Les combinacions de colors, que depenen del moment del dia i de la intensitat del sol, són una de les meves vivències més intenses. Envoltat de la natura, la vida passa molt a poc a poc.”

Clapés ens confessà que té la necessitat de comunicar, i que les experiències són el seu motiu d'expressió. La música també el predisposa a escriure poesia, així com un record, un moment... Qualsevol d'aquests fets, d'aquests moments, desencadena un procés de creació, en el seu cas un procés llarg: escriure, desar-lo dins d'un calaix i al cap dels dies, o més, treure'l i repolir-lo com un diamant.

Per concloure, el poeta va expressar-nos, des de la seva pròpia experiència, les fases que et porten a crear un poema, però sobretot ens va saber transmetre a tots els qui vam tenir el privilegi d'assistir a la xerrada el poder de la paraula: “La poesia ha de sacsejar qui la llegeix”.

Ariadna Benages

MERCÈ PONS, LECTURA EN VEU ALTA

El passat mes de gener, a la classe de Literatura catalana, l'alumnat de segon de batxillerat i de l'optativa de ràdio “EsCairats” vam rebre la visita de l'actriu catalana Mercè Pons. Com a actriu de teatre, doblat-

ge, cinema i televisió, Mercè Pons ha participat en molts projectes al llarg de la seva carrera. Alguns dels més coneguts són les sèries televisives *El cor de la ciutat* o *Ventdelplà* o obres de teatre com *Una luna para los desdichados*, d'Eugene O'Neill o *La plaça del Diamant*, de Mercè Rodoreda.

La Mercè va proposar-nos una classe una mica diferent a les que fem sempre. La seva proposta va consistir en un taller de lectura en veu alta d'una antologia literària en què s'hi incloïen diversos fragments d'algunes obres, d'autors i èpoques diferents, però que totes elles se centraven en un sol tema: l'amor. Aquesta antologia es va dividir en sis parts en referència a les distingides etapes que pot tenir l'amor: la declaració d'amor (i l'amor impossible) amb autors com Ausiàs March, William Shakespeare o Àngel Guimerà, l'amor correspost (enamorament, eufòria i festeig) que incloïa fragments de Mercè Rodoreda, de Pere Calders i d'altres; el desig i la sexualitat (i la gelosia) amb Miquel Martí i Pol o Manuel de Pedrolo, l'endemà (el final del miratge) amb autors com Francesc Trabal. Arribarem a la maduresa i el record amb fragments de Josep Carner i d'altres, i per últim, la plenitud i l'anihilació, que presentava fragments d'Ausiàs March, altra vegada, o d'altres com Josep Palau i Fabre.

Mercè Pons va llegir detingudament i entenedora cadascun dels fragments per tal que els alumnes poguéssim aprendre a captar el secret d'una bona lectura en veu alta. A més a més, al final de la classe, va tenir temps per donar-nos alguns bons i útils consells perquè ens fos més fàcil recitar els poemes que estem preparant a la classe de literatura i, fins i tot, alguns de nosaltres vam tenir l'oportunitat de recitar-li'n alguns. Va resultar ser, en general, una experiència molt gratificant.

Finalitzarem dient que aquesta activitat ha estat possible gràcies a la subvenció de la Institució de les Lletres Catalanes amb el projecte “En veu alta”.

Paula Galvis

L'ensenyament a Suècia. Fem converses en anglès amb dues alumnes sueques

El dia 29 de gener, el nostre institut va tenir l'oportunitat de rebre dues alumnes sueques, acompanyades per la seva professora d'espanyol. L'objectiu de la seva visita era presentar-nos un treball d'investigació que han de fer els alumnes a Suècia per poder-se graduar en els estudis, el que vindria a ser el nostre treball de recerca de 2n de Batxillerat. El motiu del seu viatge a Catalunya era perquè el seu treball es basava en les polèmiques que actualment hi ha sobre els idiomes i la independència.

Durant les hores que van passar a les nostres aules, coneixent diferents cursos i classes, vam aprofitar per fer algunes preguntes i conversar amb elles, alhora que posàvem en pràctica el nostre anglès. Quan elles ens van explicar el sistema educatiu que tenien, ens va sobtar molt ja que hi havia grans diferències al nostre. Per exemple, tots els estudis i material escolar són gratuïts fins a l'entrada a la universitat i si, arribat el moment, hi vols continuar estudiant, l'estat paga la carrera i tu tornes el préstec un cop comences a treballar. Ens va semblar un bon sistema perquè tothom optés a les mateixes oportunitats, independentment de les possibilitats econòmiques. El seu institut en concret també té uns programes especials d'estudis, en els quals s'inclouen diversos esports dins el currículum i s'inicien algunes formacions professionals com, per exemple, relacionades amb la cuina, l'estètica, la perruqueria...

A l'Ebba Glaas i la Ida Viktorin els va sorprendre els edificis en els quals estudiem i la manera de fer-ho, ja que ens van explicar que a Suècia els estudis són més individuals, ells investiguen la feina, no com aquí que seguim una mateixa teoria a tot arreu.

Va ser una experiència molt enriquidora i ens va servir per conèixer altres maneres de viure en el món educatiu. Agraïm la seva feina i des d'aquí els desitgem sort per a la continuació del seu treball d'investigació.

Clàudia Río

ANIMACIÓ LECTORA SOBRE TOM SAWYER

El dia 3 de febrer, en Miquel Pujadó va venir-nos a fer una xerrada sobre el llibre *Les aventures de Tom Sawyer*, lectura obligatòria del primer trimestre. L'autor, Samuel Langhorne Clemens, conegut com a Mark Twain (el seu pseudònim), es definia com a escriptor i humorista. Aquesta, per exemple, va ser una de les moltes coses que ens va explicar. Però, abans, per donar entrada i trencar el gel, ens va cantar una cançó que havia triat (era bastant bona). També ens va explicar altres obres escrites pel mateix autor, però sempre sense destapar el final, per si algú (curiós i amant de la lectura) volia llegir-ne alguna. També ens va fer saber coses com ara que les aventures que passen són experiències del mateix autor o de companys

de l'escola. Per exemple, Huckleberry Finn està agafat de la realitat i Tom Sawyer també, encara que de la combinació de tres nois que va conèixer. La història va ser seguida al cap d'uns anys per *Les aventures de Huckleberry*

Finn. Per acabar la xerrada, ens va posar un vídeo d'una escena del capítol segon del llibre. Tom Sawyer demostra l'espavilat que és fent veure als seus amics que li agrada molt el càstig que la tia Polly li ha imposat, així aconsegueix treure-se'l de sobre. Aquestes i moltes altres coses més que nosaltres no sabíem van passar l'hora en què Miquel Pujadó es va oferir a fer-nos l'animació lectora de *Les aventures de Tom Sawyer*.

Georgina Molero Murà 1r ESO

EXCURSIÓ AL MUSEU DE LES AIGÜES I A LA DEPURADORA

Els alumnes de 3r d'ESO (3D i 3E) de l'INS El Cairat vam anar d'excursió al Museu de les Aigües a Cornellà i a la depuradora del Prat de Llobregat el passat dia 19 de febrer dins de les activitats organitzades conjuntament pels departaments de Geografia i Història i Tecnologia.

Vam visitar l'antiga fàbrica i l'antic dipòsit d'aigua de Cornellà (els alumnes es van separar en dos grups: uns van anar a la depuradora; els altres, al museu). El grup D, que li va tocar anar al museu primer, va fer una activitat amb unes imatges facilitades per una monitora, la qual anava explicant com arribava l'aigua des del riu o el mar i el nostre grup de noies (ja que ens havíem dividit en nois i noies) havia d'anar aixecant les imatges corresponents. Quan vam acabar la visita, vam sortir fora a esmorzar i al poc temps va venir l'autobús per portar-nos a la depuradora, al Prat de Llobregat.

En arribar a la depuradora, la reacció de tot el grup va ser posar una cara de fàstic monumental; al poc d'arribar, però, els monitors ens van rebre amb un somriure i ens van dir que passéssim a una petita sala on ens van repartir un quadern. Abans de co-

mençar la visita pròpiament dita, ens van deixar una armilla reflectant per poder-nos identificar com a visitants. Ens van ensenyar tot el cicle de l'aigua: des que arriba a la depuradora de les nostres cases fins que torna a marxar de la depuradora. Vam donar una volta per tot el recinte i ens anaven explicant què es feia amb cada màquina i com havíem de consumir l'aigua per fer-ne un bon ús. Els monitors ens van dir que ha augmentat molt la contaminació de l'aigua i ens van demanar ajuda per fer que no sigui tan costós fer tot aquest procés. Després de la visita, va venir l'autobús (amb els alumnes de l'altre grup) a buscar-nos i tots junts vam tornar cap a Esparreguera.

JUDIT DURO

Fem Química al laboratori

La tarda del passat 3 de febrer l'alumnat de Química de 1r de Batxillerat va gaudir fent pràctiques als laboratoris de la facultat de Química, gràcies a l'activitat organitzada per la UB.

ESQUIADA A VALLNORD

Els passats dies 18, 19, 20 i 21 de febrer, els alumnes de 1r de Batxillerat vam poder gaudir d'uns dies d'esbarjo i aprenentatge anant a Andorra a esquiar. Jo vaig ser una d'aquestes alumnes. Després de llevar-se molt d'hora i un llarg viatge en bus, vàrem arribar a l'estació d'esquí de Vallnord. Allà ens va rebre un dels monitors que ens havia de guiar durant els dies d'esquiada.

Passats tots els tràmits, lloguers i reparticions de persones per nivells, vam poder començar a esquiar o, en el

meu cas, a aprendre a esquiar. He de dir que era el primer cop que trepitjava unes pistes per esquiar i estava una mica meravellada per tot plegat: el paisatge (tot ben nevad), veure nens molt petits esquiats com a grans professionals...

En fi, que vaig pujar per primer cop dalt d'uns esquís i em sentia molt estranya. La nostra monitora, la Samant-ha, una dona peculiar on n'hi hagi, des del primer moment va ensenyar-nos i animar-nos per perdre la por i poder avançar en l'aprenentatge.

Encara que a tot el grup ens va costar una mica d'aprendre'n, finalment tots vàrem poder gaudir d'esquiar amb una mica de velocitat i, per què no dir-ho, de sentir l'adrenalina de baixar una pis-

ta una mica més difícil.

He de dir que la meva experiència personal pel que fa a les pistes, l'atenció i com en vaig aprendre és força positiva. Finalment, tots els alumnes vàrem rebre el nostre diploma que certificava el nivell que teníem. És agradable, encara que siguin només quatre dies, rebre un reconeixement de l'esforç i el patiment (en algun moment vaig patir, ja sigui pel fred o pel cansament) que havíem passat. La veritat és que jo recomano als meus companys que l'any que ve tinguin l'oportunitat d'anar-hi, que ho facin, perquè és una gran experiència. Tot el contrari, per desgràcia, és la meva opinió sobre l'allotjament. Si sóc sincera, seria l'única cosa que canviaria de l'esquiada perquè, personalment, a

mi no em va agradar gens. Però, tenint en compte que anàvem a passar-nos-ho bé, com era l'hotel o si era més bo o més dolent el menjar, passava a ser una cosa més secundària. Per acabar, he de dir que jo mai havia visitat Andorra abans, i em va agradar moltíssim l'ambient que hi havia, potser perquè estava en bona companyia.

Com a resum de la meva vivència, puc dir que m'ha agradat compartir temps i bons moments amb els meus companys i amics, i poder aprendre una mica a esquiar, també resulta molt divertit.

Així, doncs, l'any que ve, aneu-hi i passeu un bons dies en companyia dels amics!

Seikali.

Accelera't, relaxa't i al·lucina. Vigila amb les drogues

La darrera setmana del 24 al 28 de febrer els alumnes de 4t d'ESO van rebre una xerrada sobre drogues. Aquesta xerrada la va portar a terme una policia i un auxiliar d'infermeria, i se centrava en dos àmbits de les drogues: l'àmbit sanitari i l'àmbit legal.

Pel que fa a l'àmbit legal, ens van explicar els aspectes legislatius de les drogues, és a dir, quan i quines estaven permeses i quines no. També quines conseqüències legals hi havia si les consumíem o les compràvem. Vam trobar molt curiós el fet que en ocasions especials com, per exemple, la festa major es feien excepcions manades des dels ajuntaments. Més tard li vam poder fer preguntes sobre aquest as-

pecte a la policia que venia a fer la xerrada, que van respondre molt amablement.

Pel que fa a l'àmbit sanitari, un auxiliar d'infermeria ens explicava els efectes fisiològics de les drogues i que aquestes es podien classificar segons els seus efectes, que n'eren tres: relaxants, estimulants i al·lucinògens. També ens va aconsellar sobre què fer si un amic consumeix una droga i li provoca malestar; a més a més, una curiositat interessant va ser que el tabac, que moltes persones l'utilitzen per relaxar-se, en realitat és un estimulants. Però el nostre cervell té una addicció i quan el consumim tenim una falsa sensació de tranquil·litat. També va desmentir molts tòpics

sobre com acabar amb els efectes de l'alcohol com la ressaca o l'efecte desinhibidor (la pèrdua de la vergonya). Personalment, trobem que la xerrada va ser molt interessant i ens va informar de quan duem a terme un fet al marge de la legalitat i quan no. També van voler conscienciar-nos sobre les drogues i els seus perills, i encara que ja sabíem moltes dades, van ajudar-nos a conèixer-ne moltes més i sobretot a aclarir dubtes que a alguns no se'ns havien passat pel cap abans que ells ens parlessin del tema. La veritat és que ens va agradar molt i ens van transmetre molta confiança.

Albert Dorca i Ariadna Torrado 4t D

XERRADA SOBRE LA VIOLÈNCIA MASCLISTA, UN PROBLEMA A DESTAPAR

Dimarts 25 de febrer va venir una mosso d'esquadra a fer una xerrada d'hora i mitja sobre la violència masclista. Va començar explicant què és la violència i, més concretament, la masclista. Va continuar anomenant els casos en què pot donar-se aquest fenomen delictiu, especialment els tractes que hi ha entre víctima i agressor. Allò que més ens

va sorprendre va ser que qualsevol cas comença amb un menyspreu que, a poc a poc, va augmentant. "La violència és una progressió", paraules de la protagonista de la xerrada que resumeixen aquest fenomen. Pot començar amb un insult, continuar amb amenaces, més tard bufetades, cops de puny, violació, pallissa i, en alguns casos, acaba de la pitjor manera..., la mort. A Catalunya, l'any 2011 van morir 9 dones a mans de les seves parelles o exparelles; només una d'elles havia presentat alguna denúncia, les vuit restants mai no van gosar exposar-ho en públic. Amb aquestes dades, la mosso d'esquadra

intentava conscienciar-nos de la importància de denunciar els casos de violència. Va posar exemples explicant històries que havien passat. Aquesta exemplificació impactant va produir entre nosaltres sensacions de por i, sobretot, d'empatia cap a les persones que pateixen aquest tipus de violència. S'ha de ser conscient que un noi de quinze anys pot ser tan masclista o més que un home de trenta o quaranta anys. Així, doncs, cal dir que el masclisme no té edat.

CLÀUDIA PÉREZ 3r ESO

APRENEM PRIMERS AUXILIS

El passat mes de març els alumnes de 4t d'ESO vam tenir una xerrada sobre primers auxilis. Aquestes són les tècniques i procediments de caràcter immediat, limitat, temporal, no professional que rep una persona víctima d'un accident o d'una malaltia sobtada. Ens van venir a fer la xerrada tres infermeres de l'ambulatori del poble. Van començar explicant què podies fer en situacions diverses com davant d'una picadura d'insecte. En aquest cas el millor és aplicar gel a la zona de la picadura, i no serveix posar remeis com saliva, fang, etc. Gràcies a aquesta xerrada ara ja sabem com actuar si una persona està en perill. També hem tingut la possibilitat de practicar amb un ninot com si fos una persona que està inconscient. Cal recordar, però, que davant el dubte no hem d'actuar perquè podem provocar més lesions a la persona afectada.

Cristobal Penalva i Laura Villa 4t C

Dues conferències del divulgador Pedro Gómez Romero

L'investigador de Ciència de Materials de Barcelona (IC-MAB) del Consell Superior d'Investigacions Científiques (CSIC) Pedro Gómez Romero, expert en materials híbrids orgànics-inorgànics, bateries de liti i piles de combustible, ens fa pensar sobre la gran dependència que tenim de l'energia i ens fa qüestionar-nos sobre el consum desmesurat d'energia.

Els alumnes de 4t van gaudir amb els exemples sobre la ciència inesperada.

GRAN ÈXIT DE LA JORNADA DE PORTES OBERTES 2014

El matí del dissabte 22 de febrer de 2014 es recordarà per la massiva assistència de públic, desbordà totes les previsions, a la Jornada de Portes Obertes. Aquest any, l'exhaustiu recorregut previst per als assistents quedà pràcticament col·lapsat tan bon punt es va iniciar a causa de la gentada interessada en l'àmplia oferta educativa del nostre centre.

Novetat!!!

El proper curs 2014-15, l'Institut El Cairat oferirà als seus alumnes l'oportunitat de preparar-se per l'examen oficial d'anglès *First Certificate*. Els primers dies de setembre es farà una reunió informativa.

Guimerà Sound. Coneguem el procés de creació d'una obra

El passat dimecres 5 de març van venir a l'Institut Gerard Bidegain i Juan Jurado, apassionat del teatre i pianista, per parlar-nos de la seva representació poètica dedicada a la figura d'Àngel Guimerà.

El seu espectacle va sorgir d'una idea d'estiu i s'ha perfeccionat fins a arribar a una experiència poètica que ens apropa a la faceta més agosarada d'Àngel Guimerà des d'una perspectiva moderna. L'elecció de Guimerà serà decisiva per a conèixer a un dels dramaturgs més propers arreu d'Europa, en ocasions eclipsat per altres figures de renom com Joan Maragall i Jacint Verdaguer.

Com sonarien ara, al 2014, els poemes de Guimerà? A partir d'aquesta pregunta va sorgir la idea de jugar amb el so adaptat a la tecnologia d'ara per tal de donar una nova dimensió als versos d'alguns dels poemes més dramàtics d'Àngel Guimerà. Un espectacle poètic que de la manera més senzilla pretén apropar-nos la poesia d'aquest autor d'una manera diferent i innovadora, fent que traspasés fronteres.

Per fer-nos entendre de manera més

propera el seu espectacle ens van explicar el procés de creació tant de la música com de la posada en escena.

En Juan Jurado ens va fer una petita introducció al món del so i la música explicant-nos el concepte de so des del punt de vista més tècnic i teòric. Així vam aprendre a diferenciar entre so diegètic i extradiegètic, i quin paper jugaven

ambdós a l'espectacle. També vam poder veure com canvia de registre sonor si es troben en un espai o un altre, si apareix un personatge concret, o si vol que l'espectador noti alguna sensació.

Per altra banda, en Gerard Bidegain, va dir-nos com està dividit temàticament l'espectacle per donar una perspectiva de procés d'evolució que va del més antic al més modern.

Finalment, després de l'explicació més tècnica del seu espectacle, ens en van fer una petita demostració. Ens van interpretar i recitar el poema de Guimerà titulat *Cleopatra*. Gràcies a això vam poder veure com posaven en pràctica tots allò que ens havien anat explicant al llarg de la xerrada.

Els alumnes que vam poder assistir a aquesta petita mostra vam quedar admirats de com en Gerard i en Juan poden desglossar un poema, afegir-li so i fer que aquest arribi a l'espectador d'una manera tan inusual i sorprenent.

Blanca Bolívar i Marina Osuna (1r Bat. C)

SOTA LA LLUM DE L'ARANYA

El dia 6 de març d'aquest any, els alumnes de 2n A i 2n D van fer un petit recorregut per la nova biblioteca, situada en un carreró que connecta el carrer Taquígraf Garriga amb el carrer Sant Antoni, a la banda esquerra de l'escola Mare de Déu de la Muntanya.

En arribar els alumnes, la Carla, una bibliotecària molt amable, els va rebre i els va guiar. A la dreta, s'hi poden trobar tot tipus de revistes. La sala per als més petits se situa al mateix nivell, tot el contrari que la zona per als adults, a la planta baixa. Però en totes dues sales hi ha un espai insonoritzat.

La zona adulta té llibres, novel·les i còmics de diversa tipologia, a més d'un espai on hi ha també alguna pel·lícula i CD. I és aquí, just damunt de les pel·lícules, on hi ha l'herència més vella i bonica de tota la biblioteca (sense comptar els arxius): la làmpada d'aranya. Quan seus en una d'aquelles butaques davant dels còmics i en llegeixes un, si se t'acut pujar la mirada cap al sostre, la pots veure. Està molt ben cuidada i fins i tot en millor estat que quan estava a la sala de l'Ateneu. I després de la visita, es podia veure com la làmpada d'aranya acomiadava els nois i noies de 2n ESO.

Ana Pascual (2n A)

RECITAL de POESIA dels ALUMNES de LITERATURA CATALANA

En motiu del Centenari del naixement de Bartomeu Rosselló-Pòrcel, els nois i noies de 2n de batxillerat de Literatura Catalana (sota la direcció de Joana Llordella) han representat dos dies "Tempesta de flama" al Teatret d'Esparreguera. La sala s'omplí de gent ambdues sessions. Cal dir que va sortir la possibilitat de representar-ho en una altra sala (la qual cosa mostra prou bé l'èxit assolit), però va haver de descartar-se per falta de temps.

LA MÀGIA DE LA CIÈNCIA. Sortida al CosmoCaixa dels alumnes de Petites Investigació i Aprenem a Investigar.

El dia 4 de març els alumnes de les optatives de recerca de primer i segon d'ESO vam anar al CosmoCaixa on vam gaudir d'una visita guiada i una conferència sobre la llum. La visita va ser a l'exposició de la matèria. Des de la matèria inerta fins la matèria viva, ens van parlar dels orígens de la vida, l'evolució i els diferents tipus d'intel·ligència en els éssers vius. Després d'un descans de quinze minuts per esmorzar, vam escoltar a l'auditori una conferència sobre la llum a càrrec de Míriam Martí (llicenciada en biologia per la Universitat Pompeu Fabra i Màster en Comunicació científica, mèdica i ambiental) i de l'Eduard Juanola (mag i il·lusionista). Ens van parlar sobre la llum, les seves propietats i característiques, i alguns detalls sobre les investigacions que es duen a terme a l'Institut de Ciències Fotòniques (ICFO), en tres apartats: la utilització de la llum per a la salut, per a l'energia i per a la informació (Light for life).

Gràcies a l'ajuda dels trucs de màgia la conferència es va fer molt amena i entenedora. Tothom va estar molt atent. Per acabar vam tenir mitja hora per visitar el museu lliurement. Va ser una sortida molt interessant i en la qual vam aprendre un munt de coses i ens ho vam passar molt bé.

Alumnat de les optatives Petites Investigacions i Aprenem a Investigar

Dos cafès a la nostra biblioteca

El passat dia 10 de març el Grup de Retret Teatre va venir a l'Institut per representar-nos una peça que fusionava les obres *El Cafè de la Granota* de Jesús Moncada i *El Cafè de la Marina* de Josep Maria de Sagarra.

La representació se'ns va proposar com una activitat per als alum-

nes de primer i segon de Batxillerat. Va ser una obra molt dinàmica, diferent i, alhora, comptava amb un toc d'humor. A la biblioteca del nostre centre, ens vam trobar l'explicació de l'obra teatral *El cafè de la Marina* que era la trama principal de l'obra, mentre que alguns dels contes d'*El cafè de la Granota* eren incorporats com a narracions explicades pels protagonistes de l'obra teatral.

Els actors eren vivaços i feien que l'obra t'atrapés alhora anàvem coneixent els aspectes del llibre de contes i de l'obra teatral des d'una perspectiva més visual. A part, se'ns va presentar una metodologia sorprenent i curiosa pel que fa als personatges. Cada actor duia una roba blanca i no tenia cap personatge fix assignat, però quan es posava un barret o una faldilla o un mocadors, ja podíem saber quin personatge estava encarnant. Això ens va demostrar la gran habilitat que tenien els actors per canviar de personatge i, alhora, de canviar de personalitat i de punt de vista.

Pel que fa a la posada en escena van jugar amb ombres xineses, per explicar narracions com la de la por a morir d'una àvia, un ninot per fer d'en Cristòfol, narrador d'*El Cafè de la Granota*, etc. La representació va ser molt entretinguda i, fins i tot, un dels nostres alumnes va poder encarnar un dels personatges d'*El Cafè de la Marina*. Per tant, podem dir que els alumnes d'ambdós cursos vam poder gaudir d'aquesta humorística representació, que alhora ens va servir per repassar per a la selectivitat aquestes dues obres d'una manera més divertida.

Marina Osuna (1r de batxillerat C)

TOMB REPUBLICÀ PER LA POBLACIÓ D'ESPARREGUERA

Com cada any els alumnes de Segon de Batxillerat a l'assignatura d'Història estudien el tema de la Segona República i Guerra Civil. Cap a finals del mes de març una vegada finalitzada l'explicació del tema i amb el mestratge de l'Aleix Escursell, historiador local, realitzem una passejada per la població.

Iniciem el nostre recorregut per l'església de Santa Eulàlia on viatgem en el temps i ens situem al dia 14 d'abril de 1931, seguim pel Carrer Gran passant per l'antiga seu de la CNT, la seu de telèfons on es rebien els telegrams, l'ajuntament i cap al carrer Hospital ens detenim a la Plaça de la Constitució (abans B. Durruiti). El carrer dels Arbres amb els diferents centres on es ballava i es podia gaudir de l'oci dominical marquen el nostre trajecte. Seguim cap a l'Ateneu que sense cap mena de dubte mereix una reflexió la construcció de l'edifici a base de subscripció popular o aportacions de treball. Certament mereix una reflexió el voluntariat i col·laboració gratuïta dels nostres avis.

Seguim cap a la carretera per situar-nos davant del restaurant Montserrat on hi havia el centre del Partido Radical. L'Aleix ens explica tot un recull d'anècdotes referents a la construcció de la via que es convertiria en Nacional II. Hem gaudit molt amb els comentaris de l'Aleix i esperem el curs vinent poder gaudir del mateix recorregut.

ESPARREGUERA ES MANIFESTA CONTRA LA LOMQE (LA LLEI WERT)

Centenars de manifestants (petits i grans) es van aplegar el propassat dia 26 de març, a quarts de 6 de la tarda, a la plaça del Centre, convocats per tota la comunitat educativa i l'Ajuntament. Amb un ambient festiu i reivindicatiu alhora, l'escola de música va encetar l'acte demanant que el ministre Wert *toqués el dos*. Tot seguit, l'institut El Castell va presentar un intent de *flashmob* molt voluntariós per animar la festa. Més tard, la lectura del manifest per part del director de l'institut El Cairat, Josep Maria Cobos, va arrencar els aplaudiments més forts i calorosos de la tarda. Els punts més destacats feien referència a

la manca de suport social de què disposa la llei, l'escassa (per no dir nul·la) dotació pressupostària amb què neix, l'atac frontal a la immersió lingüística, la introducció de noves revàlides obligatòries, la divisió en itineraris, la marginació d'alguns sabers, el trist paper dels Consells Escolars, etc. Tot això, sumat a la reducció pressupostària que venim patint, l'augment d'hores lectives, el major nombre d'alumnes per aula, els continuats retards en el nomenament de substituïts (col·lectiu, d'altra banda, humiliat fins a límits mai vistos amb el gran

dictat del decret de NOVA PLANTILLA, ves per on, l'any del Tricentenari), la implantació de noves i externes avaluacions exprés (fetes exprés, és clar), etc., provoca que el sector educatiu passi per un dels pitjors moments dels darrers decennis. Per cloure l'acte, els concentrats es manifestaren pels carrers de la vila tot desfilar d'una forma festiva i cívica mentre exclamaven el seu rebuig cap a la llei Wert, altrament dita LOMQE (Llei Orgànica per a la Millora de la Qualitat Educativa).

LA REDACCIÓ

DOÑA ROSITA LA SOLTERA

El passat dijous 3 d'abril, alumnes de quart vam fer una sortida al Teatre Nacional de Catalunya a veure una de les últimes obres que va escriure García Lorca: *Doña Rosita la Soltera*.

Ja que estàvem treballant "La Generación del 27" i concretament a Federico García Lorca, va ser una molt bona oportunitat per poder estudiar-lo de manera diferent que no sigui llegint el que diu el llibre i gaudir d'una gran producció teatral. L'obra va estar dividida en tres actes ben diferents. Crec que l'acte que va agradar més al públic va ser el tercer, ja que és on hi ha els monòlegs de patiment de "Doña Rosita" i de la seva mare. Hi ha molta tensió a l'escenari, i finalment l'obra acaba amb l'obertura d'una porta amb una llum molt intensa mostrant les siluetes de Rosita, la seva mare i la criada a contrallum caminant cap a la llum blanca. En aquest moment, abans que es tanqués el teló, la gent ja estava dreta aplaudint.

L'escenografia estava molt ben treballada. L'escenari mostrava la part interior d'una casa, segurament era la sala d'estar. El mateix espai anava variant a mesura que transcorre la representació i van passant els actes. La il·luminació també està molt ben tractada, ja que indica als espectadors on han de fixar-se cada moment. Tant la il·luminació, l'escenografia i el vestuari (que per cert les noies portaven uns vestits molt detallats) tenia relació amb l'estat anímic de la protagonista, Rosita.

El personatge que personalment em va cridar l'atenció va ser el de la criada, ja que l'actriu que tenia aquest paperàs va saber defensar-lo molt bé sobre l'escenari. Encara que estàvem asseguts molt lluny de l'escenari, podíem veure-li la cara a la criada i adonar-nos que l'actriu és molt expressiva amb la cara i amb la mirada.

L'obra tenia pocs moments musicals, però els pocs que hi havia en el primer acte eren molt tendres i íntims; en canvi, el segon acte acaba amb una festa i amb una peça de piano tocada en directe.

Encara que hi havia fragments que fins que no va acabar la representació no vam entendre, en general, ens va agradar; una història molt bona en una ambientació de deu. Avui en dia amb coses tan contemporànies i modernes, sempre va bé anar al teatre a veure una obra de les clàssiques.

Gerard Sancho.

Voltant per Barcelona...

Un cop més, aquest curs hem tornat a gaudir d'una sortida acadèmica a la ciutat de Barcelona. Ens encoratja poder continuar oferint projectes d'estudi que faciliten l'intercanvi de coneixement entre diferents ciències.

En aquest cas, els departaments de Matemàtiques i Geografia i Història han treballat conjuntament continguts relacionats amb l'aplicació institucional de la Llei d'Hondt. Tema interessant que, de retruc, ens ha permès incidir en la importància històrica i social que té per a nosaltres el Parlament de Catalunya, un lloc on s'apliquen els principis d'aquesta llei. I, a més, ens van ajudar a conèixer de prop la vida més quotidiana dels nostres polítics i parlamentaris (no exempta, per cert, d'anècdotes curioses).

Així, el passat dia 4 d'abril un grup d'alumnes de 1r de Batxillerat de les modalitats de Ciències Socials i Humanes i les professores Núria Pascual i Paquita Gómez, vam poder comprovar com la dinàmica política actual té força relació amb formes de pensament contemporani que, alhora, funcionen gràcies a la lògica matemàtica.

Paral·lelament, vam visitar un exemple d'arquitectura modernista tot veient l'interior del Palau de la Música-Orfeó Català. És un edifici que posa al nostre abast formes, mesures i càlculs que, els constructors del moment, van plasmar en un edifici magnífic dedicat a les arts musicals i escèniques... i, ves per on, vam sentir un magnífic concert envoltats d'un bon grapat de músics, colors i muses que ens observaven des de les parets de l'escenari.

PAQUITA

A GREAT TRAVEL TO GREAT BRITAIN

El passat dilluns 7 d'abril van partir de la nostra vila, Esparreguera, un grup de 33 joves cap a la Gran Bretanya, el viatge per a les Estadets Lingüístiques que ofereix el nostre institut al 4t curs d'ESO. Enguany, l'espai dedicat per a aquest viatge han estat els pobles de Teignmouth i Dawlish, tots a pocs quilòmetres de distància i al

classes, se sortia del recinte "escolar" i s'iniciava la sortida lúdica i cultural prevista en aquella sessió. Finalment, cap a les set del vespre, es començava el sopar familiar.

Els 33 alumnes van ser dividits en dos grups, per dinamitzar les classes. Durant una meitat del matí, uns alumnes treba-

gua era freda, però a ningú no li importava, el que volien era pescar més que l'altre equip. Les noies van acabar venent l'equip masculí, i entre tots van pescar més de cent seixanta crancs que després van retornar al riu. Afortunadament, després de la pesca, tots els companys del centre van poder gaudir d'un típic *Fish and chips* a l'hora de sopar.

El dissabte 12, els viatgers van aixecar-nos abans de les sis del matí, ja que a un quart de set havíem quedat al pàrquing per tornar a l'aeroport. Cal reconèixer que aquest va ser un dels moments més emotius del viatge, ja que aquell pas suposava deixar enrere la desitjada Anglaterra i amb ella a tots els que havíem

mateix comtat, el de Devon, a la costa sud-oest del país anglès.

Els nois i noies ens vam trobar al centre vora les 9.30 h del matí, on ens vam reunir amb els professors acompanyants (Àngels Sánchez del departament de tecnologies i David Devesa del departament de ciències socials), que ens donaren les darreres informacions i recordatoris per al viatge. Poca estona després vàrem agafar el bus que ens duria fins a l'aeroport del Prat, on prendríem el vol cap a Bristol, l'aeroport on aterraríem per agafar el bus que ens duria de manera directa cap a les poblacions esmentades anteriorment. El viatge va ser amè i ple de moments divertits i vam confraternitzar tots els presents.

Un cop vam arribar al que seria el poble que ens acolliria durant una setmana, l'aire de satisfacció pel fet d'haver-ho aconseguit es va estendre entre cadascun de nosaltres. L'autocar va fer parada a un dels pàrquings de Teignmouth, que es convertiria en els pròxims dies en el punt de trobada oficial entre les famílies d'acollida i nosaltres. Un cop vam arribar, les famílies acollidores ens van rebre i ens van conduir a les seves respectives llars, on vam poder-nos instal·lar i gaudir d'un sopar en família després del llarg viatge. La dinàmica que se seguiria en els dies posteriors seria molt semblant a la del dia de l'arribada. Els alumnes esmorzàvem amb els seus "nous pares". Poc després, se'ns feia entrega del dinar que prendríem el mateix dia sobre la una, i partíem cap a Newton Abbott, un dels pobles del voltant en el qual s'impartien les classes d'anglès (un total de tres hores diàries) amb professors nadius. Finalitzades les

llaven històries i l'altre grup treballava la pronúncia i parlava sobre temes actuals. Cada dia, es feia una activitat diferent després del dinar. Vam anar a passejar per Newton Abbot, mentre en Paul, el nostre guia, ens explicava aspectes sobre el poble. La mateixa jornada, vam anar al Parc Natural de Devon on va aprofundir el coneixement sobre la naturalesa, el clima i la fauna de la zona. També vam visitar dues de les ciutats més destacades i amb més importància del comtat anomenades Torquay i Exeter. A les ciutats, els alumnes van poder gaudir d'una visita guiada per les seves avingue-

conegut i amb els quals havíem fet amistat. Així que tots els alumnes i professors ens vam acomiadar de les famílies acollidores, el bus va posar-se en marxa cap a Bristol. Durant aquest trajecte, gairebé tots els presents vam poder aprofitar les darreres hores de son.

Abans d'aterrar, tots van poder veure les meravelloses vistes de Barcelona des del cel, i més d'un va estar molt content de

des i els carrers més populars. Tot i això, el que més ens va agradar fou el temps per comprar i visitar lliurement la ciutat. Finalment, l'últim jorn els alumnes van anar a pescar crancs a un riu, tot fent una competició. Aquesta va ser l'activitat que més va agradar i gratificar l'alumnat. L'ai-

tornar, tot i que s'ho hagués passat fenomenal. Finalment, tots ens vam retrobar amb la família neguitosos per explicar tot el que vam fer a Teignmouth en aquest gran viatge a la Gran Bretanya.

Guillem Pérez i Roger Conesa

ÀMPLIA PARTICIPACIÓ A L'EXPORECERCA JOVE

Els passats dies 10, 11 i 12 d'abril es va celebrar a Barcelona la XV edició de l'Expo-recerca Jove, una mostra nacional de treballs de recerca realitzats per joves de 12 a 30 anys amb l'objectiu d'animar altres joves a fer recerca i potenciar l'intercanvi d'experiències.

Un cop més el nostre institut ha participat presentant treballs en tots els nivells. L'organització va seleccionar nou dels treballs i vint-i-tres alumnes de El Cairat van mostrar els seus treballs i van ser avaluats per un jurat de diversos àmbits acadèmics i professionals. Com en edicions anteriors, l'Expo-recerca Jove va comptar amb la participació d'estudiants estrangers d'Itàlia, Bèlgica, Emirats Àrabs, Turquia, Perú i Brasil.

De primer d'ESO:

- ROGER ESCÁNEZ I VÍCTOR MORGADO, dirigits per Juana Díaz amb el seu treball *"Estudi estadístic d'El Petit Príncep d'Antoine de Saint-Exupéry tant d'aspectes de les llengües en les quals s'ha editat com d'apartats matemàtics d'alguns capítols."*
- RUT RIUS, PAULA SÁNCHEZ I GEMMA SERRANO, dirigides per Arantxa Gar-

cia amb el seu treball *"Les pintures de tremp d'ou. Estudi de la influència de la temperatura i el tipus de suport en l'envelliment de la pintura de tremp d'ou."*

- GEORGINA MOLERO, MARTA PUIG I IRENE GÓMEZ, dirigides per Arantxa Garcia, amb el treball *"Estudi de l'efectivitat de colorants naturals alimentaris extrets amb mètodes casolans."*
- LARA GARCIA, també dirigida per l'Arantxa Garcia, amb el treball *"Com fer botar un ou? Estudi comparatiu del comportament elàstic dels ous de gallina i guatlla després de ser submergits en vinagre i suc de llimona."*

De segon d'ESO

- JÚLIA MARTÍN, SARA LUCENA i ANA PASCUAL, dirigides per la Marisa Sal-

gado, amb *"Estudi dels factors que influeixen en la textura i estabilitat dels caramels casolans."*

- ANTONI BONET, MARC PERERA, ENRIC REY i JOEL PÉREZ, dirigits per la Carme Piqué amb *"Estudi comparatiu de les begudes fetes amb cereals fermentats a les èpoques neolítica, ibèrica i actual."*

De tercer d'ESO

- CLÀUDIA PÉREZ i MERITXELL PONS, dirigides per la Sagrari Fernández amb *"Estudi de simplificació i del reconeixement de logotips publicitaris entre l'alumnat d'ESO a l'institut El Cairat."*

De segon de Batxillerat

- GINEBRA COS i LAURA BENET, dirigit per l'Anna Feixas, *"Estudi etològic de l'ós bru en diferents hàbitats."*
- MARC GÁMEZ, MANEL ÀLEX GARCIA I RAMON TOUS, dirigits per Juana Díaz amb el treball *"Els grafs i el seu ús a la vida quotidiana."*

Dos treballs més de tercer d'ESO van quedar en llista d'espera. Felicitem a tots i totes!

L'últim dia del certamen, a l'acte de clausura, va tenir lloc el lliurament de premis. Més endavant trobareu el llistat de treballs premiats del nostre centre.

UNA GRAN EXPERIÈNCIA AL PARLAMENT CIENTÍFIC JOVE

Els dies 26, 27 i 28 de març quatre alumnes de 1r de batxillerat van assistir al segon Parlament Científic Jove organitzat per la Fundació Catalana per a la Recerca i la Innovació (FCRI). Aquest projecte forma part de l'European Student Parliaments, projecte liderat per la Fundació Wissenschaft im Dialog i està finançat per la Robert Bosch Foundation (Alemanya). Els representants del nostre centre van ser la Seikali Olivera, en Guim Oliveras, l'Arnau París i en Miquel Rey.

El tema central era "Les ciutats del futur" i l'activitat consistia a debatre una sèrie d'afers relacionats amb aquest tema, trobar la solució corresponent a cada problema i defensar-ho davant de la resta de companys. Cada alumne del centre formava part d'una comissió on es tractava un tema determinat. La llei que ens tocava defensar era sobre ciència i tecnologia en un futur no gaire llunyà; un exemple en podria ser les

ciutats intel·ligents o l'eficiència energètica dels habitatges, on es debatten els avantatges o inconvenients que les solucions aportades mostraven.

Els tres dies van ser engrescadors i interessants. Al primer, es varen dur a terme activitats socials per a relacionar-se amb els companys dels altres instituts. Al segon, van reunir-nos en la seu del Consorci El Far (Barcelona) i ja ens van separar per grups de treball; van començar a informar-nos sobre els temes a tractar i a debatre en petit comitè les solucions a les diverses adversitats que mostren aquests àmbits avui. Ens hi van ajudar persones expertes. Al tercer, ja

vam anar al Parlament i ens va rebre la vicepresidenta del Parlament, Sra. Anna Simó. Durant aquell dia vam poder posar en comú les idees i opinions; finalment, quan tothom havia exposat els seus temes i feta la ronda de preguntes corresponent es va procedir a les votacions. Afortunadament, totes

les propostes van ser aprovades.

Nosaltres, com a alumnes participants d'aquest projecte, podem dir que va ser una experiència interessant i enriquidora, on vam tenir l'oportunitat de conèixer gent i a la vegada formar part d'un gran projecte. Animem els nostres futurs companys a participar-hi.

Arnau París i Seikali Olivera

CONCURS LITERARI DE SANT JORDI 2014 (DEPARTAMENT DE LLENGUA I LITERATURA CATALANA)

1r CICLE: POESIA

Anna Pascual "El pit-roig" 1r PREMI
Rut Rius "Abril" Accèssit

PROSA

Antoni Bonet "Un somni fet realitat" 1r PREMI
Lara García "El viatge fins al mar" Accèssit

2n CICLE: POESIA

Roger Conesa "Dolç record de primavera" 1r PREMI
Laia Gotsens "La fortalesa de l'artista" Accèssit

PROSA

Lorena Valcárcel "Des de dalt del campanar" 1r PREMI
Maria Cobas "Malsons" Accèssit

BATXILLERAT. POESIA

Ariadna Ortega "Camps de cotó" 1r P REMI
Ainhoa García "L'eixida de la llum" Accèssit

PROSA

Ramon Tous "La pianista" 1r PREMI
Ginebra Cos "El pla infalible d'en Jaumet" Accèssit

CONCURS LITERARI DE SANT JORDI 2014 (DEPARTAMENT DE LLENGÜES ESTRANGERES)

1r CICLE:

Antoni Bonet Díez (2n ESO A) – "Being Helpful" (narrativa)

Accèssit:

Alba Grau (2n ESO C) – "A new Hair Style")

2n CICLE:

Maria López Asensio (3r ESO D) – "There Was Nobody in the Shower" (narrativa)
Clàudia Pérez Junyen (3r ESO D) – "My lover" (poesia)

BATXILLERAT:

Laura Benet (2n BAT A) – "It is the time, it is your time" (poesia)

Accèssit:

Xavi Salvador (2n BAT A) – "You're my Dream")

FRANCÈS:

Miriam Rodríguez (4t ESO D) – "La vie est belle"

CONCURS LITERARI SANT JORDI 2014 (DEPARTAMENT DE LLENGUA I LITERATURA CASTELLANA)

1r CICLE PROSA: Chloe Nicolau 2nC "Recuerdos"

1r CICLE POESIA: Anna Cobas Barrios 1rC "Gata blanca"

2n CICLE PROSA: María López Asensio 3rD "Sin nadie a mi fin)

La resta queden deserts.

TALLERS DE SANT JORDI

El dia de Sant Jordi és un dia festiu. La primera part del matí passa volant cadascú al seu taller. Aquest curs havia un munt per escollir: Ballar tx-txa-txa, Prevenció d'incendis forestals, Conjunt instrumental, Campionat de tennis taula, Creps, Cuina freda, Història dels videojocs, Taller de skate, Patins, *Vols començar a escriure el teu llibre?*, Viatgem per Itàlia i parlem italià, Tenyir samarretes, Escacs, La química dels aliments, Steps, Campionat de Bàsquet, Pintem, Futbol Sala, Perruqueria i maquillatge, Manga i còmic, Fem galetes, Hip-hop, Tennis, Handbol, Pulseres i No és màgia, és ciència...

Aquesta vegada us expliquem: ADF

En Josep Grau i la Lúdia, dos representants de l'ADF d'Esparreguera, van venir a fer el taller de prevenció d'incendis forestals. El grup ADF d'Olesa de Montserrat- Esparreguera es va crear al 1989 uns anys després dels incendis que van assotar Catalunya (1986). A l'actualitat, aquest grup de persones que al principi eren voluntaris han anat augmentant en nombre, fins a una vintena. La principal funció de l'ADF és la conservació del medi natural del nostre municipi. Després d'explicar-nos els diferents tipus de focs que es poden donar en zones boscoses i què s'ha de fer en cadascuna de les situacions, ens van mostrar l'antic institut El Cairat, convertit ara en les seves instal·lacions. Aquestes es troben just al costat de la piscina descoberta d'Esparreguera i davant les pistes de tennis. A dins hi ha tot tipus de material per a qualsevol emergència que hi pugui sorgir. Tenen, a més, un petit gimnàs i llits per si s'han de quedar a dormir allà. És un taller recomanable per a la gent que vulgui saber una mica més sobre què s'ha de fer durant un incendi i situacions semblants. De fet, aquest coneixements poden salvar moltes vides.

CURSA SOLIDÀRIA

I el matí festiu va finalitzar en una multitudinària cursa solidària organitzada per l'alumnat de 1r de batxillerat sota la direcció del professor Alfred Cuchi.

VESPRE DE COMUNICACIONS CIENTÍFIQUES

Un vespre màgic ple de joves disposats a explicar les seves investigacions a tot aquell qui els volgués escoltar

El dimarts 29 d'abril a les 18.30 h de la tarda, les portes del centre estàvem obertes a tota la gent que es volgués acostar a presenciar l'activitat organitzada pel grup *Gust i Passió per Investigar*. Aquesta activitat va simular un congrés científic en el qual més de 100 nois i noies d'entre 12 i 16 anys, repartits en 41 grups d'altres centres i del nostre, presentaren els seus treballs d'investigació al públic. Les temàtiques dels treballs van ser molt variades i de totes les àrees de l'aprenentatge. Així mentre uns ens parlàvem de *Comunicació no verbal*, d'altres ens expli-

càvem el seu estudi sobre les espinacs, faves i enciams; uns altres sobre *Com fer botar un ou?*, *L'Estudi d'uns bacteris que fan la biorremediació*, *Som l'essència de la ciència*, *L'evolució i millora d'un sistema que facilita travessar un carrer a persones amb discapacitats visuals...*

Cal dir que tots aquest jovent exposava oralment el seu treball d'investigació i sorprenia al públic amb la seva fluïdesa. El públic assistent va poder gaudir

d'aquestes investigacions que han dut a terme i va sortir amb ganes d'haver escoltat més treballs.

Es respirava molta il·lusió! Durant les ponències se sentia un silenci atent i respectuós, i es podia respirar la satisfacció dels joves per la feina ben feta i per poder donar a conèixer als altres els resultats de les seves recerques. A la trobada final, cares radiant després de passar una mica de nervis davant l'aula plena de públic, i comentaris admirats i encuriosits pels treballs dels companys d'aula. Un intercanvi d'idees, formes de treballar i estimació per aprendre coses noves que els estimula a seguir en aquest camí.

Des d'aquí agraïm la participació als centres que es van animar a participar en aquest vespre màgic: l'Escola El Puig d'Esparreguera, les Escolàpies d'Olesa, l'Escola Salesiana Mare de Déu dels Dolors de Sant Boi, l'Institut Carles Vallbona de Granollers, el Club de ciències Eureka de l'Institut Argentona, l'Institut El Vern de Lliçà de Vall i, finalment, gràcies al nostre centre, l'Institut El Cairat d'Esparreguera per confiar en aquesta nova proposta.

Grup Gust i passió per investigar

ELS ALUMNES DE 2n D'ESO VISITEN LA FÀBRICA DE COCA-COLA

Els dies 10 i 11 d'abril, els departaments de Llengua Catalana i Tecnologia organitzaren una visita llampec a la fàbrica Cobega (distribuïdora de Coca-Cola) de Martorelles per als alumnes de 2n ESO. Una primera part més teòrica mostrava una introducció a la història de la coneguda marca per passar, poc després, a una posterior exposició sobre l'actualitat de la fàbrica. Un petit refrigeri amb begudes de la casa va donar pas més tard a una segona part que consistia a passejar-se pels passadissos aeris de vidre i gaudir d'unes

vistes més que privilegiades sobre la fàbrica pròpiament dita. Sobta constatar l'extraordinària mecanització del procés productiu, on la maquinària més moderna (estratègicament distribuïda arreu) és l'autèntica protagonista i el factor humà només apareix de tant en tant per restablir alguna possible anomalia. La visita ha estat un cop més gentilesa de la coneguda beguda en agraïment a la participació de l'alumnat a la 37a Edició del Concurs de Relat Breu Coca-Cola.

LA REDACCIÓ

El Fòrum Intercomunitari a Galícia, una experiència gratificant per a tots

El dijous dia 15 de maig, quinze alumnes de l'institut, sis de tercer d'ESO i nou de segon, vam viatjar cap a Vigo, a exposar uns treballs que vam fer anteriorment guiats per una tutora. Cada treball era d'un tema diferent, la qual cosa va fer que tots tinguéssim ganes d'escoltar-nos els uns als altres, i també als nostres companys gallecs.

Ens vam despertar molt d'hora per estar a les cinc del matí a l'aparcament de darrere l'institut. Allà ens esperaven la Carme Piqué i la Marisa Salgado per passar llista, i per assegurar-se que ningú no s'havia deixat res. Després, ens vam dirigir a l'aeroport en autocar. L'autocar era petitó, ja que érem pocs els que hi anaven, però tot i així se'ns va fer un viatge a Barcelona molt curt. Dins de l'autocar es podia el silenci, ja que estàvem realment adormits. També es podien percebre els nervis i les ganes de viatjar de tots, i la curiositat pels que mai havien volat amb avió.

Vam sortir a l'hora prevista amb destinació Santiago de Compostela. Allà vam agafar un altre autocar, més gran, que anava mig buit, i ens vam dirigir al mirador dels pelegrins. Es podien contemplar unes vistes precioses de la ciutat de Santiago, i també hi havia dues estàtues de persones que caminaven cap a la capital.

Tot seguit, vam anar a Santiago ciutat, on vam conèixer el nostre guia, que ens va portar per quasi bé mitja ciutat. Només ens va ensenyar els llocs més importants perquè, si no, no hauríem acabat en tres dies. Vam estar afortunats que les professores pensessin a agafar tiquets per entrar a la basílica setmanes abans. I així ho vam fer, la catedral era increïble. Després ens van

deixar anar a comprar records per als familiars. Quan tothom tenia gana, vam tornar a l'autocar, que ens va portar a Pontevedra, on vam dinar en un parc gegant i vam tenir poquet temps lliure. Seguidament, ens vam dirigir a Vigo.

A l'hostal ja ens esperaven tots els companys gallecs, uns de nous, i d'altres que ja havíem tingut la sort de conèixer a la darrera Exporecerca de Barcelona. Allà vam deixar les maletes i ens vam dirigir al palauet de congressos de la Fundación Barrié. Tot i haver d'escoltar un discurs que no venia de gust a quasi ningú, va ser curt i lleuger. En acabar, ja estàvem disposats a exposar. Els organitzadors del Fòrum ens van donar el díptic a cadascú indicant el dia i hora que havíem d'exposar.

Quan es van acabar les ponències, ens van fer una ruta turística a peu, en què passàvem pel mig de

la ciutat, a una avinguda anomenada Príncipe plena de botigues de roba, de restaurants... Allà ens hauria agradat quedar-nos a més de la meitat. Però havíem vingut fins a Galícia per veure Vigo, no per veure les botigues, que són les mateixes que aquí. Ens van guiar fins a un mirador. El camí no va ser curt, i tots estàvem cansats, així que després de berenar vam dirigir-nos cap a l'Hostal. Després de sopar, vam dutxar-nos i vam anar a dormir.

El segon dia, va ser molt semblant, al matí vam esmorzar i vam anar cap al palauet de congressos. Es van exposar els treballs restants al matí. Després vam anar a un centre comercial on vam aprofitar per dinar lliures, amb els amics gallecs que havíem fet. A la tarda, es van fer uns tallers de màgia i de percepció auditiva i visual molt divertits. Ens van acomiadar amb un acte de clausura. De nou vam anar a veure el casc antic de Vigo, on hi havia botigueteres petites, les cases dels residents... Ens vam dirigir a l'hostal, vam sopar i vam anar a dormir.

El tercer i darrer dia, ens vam despertar, vam baixar amb les maletes fetes i vam esmorzar. Ens va costar acomiadar-nos dels amics gallecs que no venien a les Illes Cies,

perquè amb ells havíem fet una amistat molt maca.

Després d'abraçades, algun que altre plor i petons, vam anar al port, on un vaixell ens va portar cap a les Cies. Allà vam estar una estona gaudint del bon temps d'estiu, i alguns es van atrevir a provar l'aigua amb el peu, estava congelada. Després vam seguir a Alberto; un professor de biologia gallec, que ens va portar a un mirador amb unes vistes paradisiàques. Es veia el mar, la muntanya, i es podia sentir el vent gallec que es movia per allà. Tot i aquest vent, que va ser una ajuda, feia massa calor.

Quan vam baixar del mirador, cansats, vam recórrer quasi tota l'illa amb l'objectiu de dinar a la platja més bonica de Cies, el seu nom és Rodas. Pel camí vam passar per un bar on vam poder comprar aigua, no era bastant econòmica, però ens feia molta falta.

En arribar a Rodas, vam menjar per dinar uns entrepans que van preparar els professors de bon matí. Els més valents es van llançar a l'aigua de cap, i d'altres, com jo, només ens arribava als genolls. Tot i la fredor de l'aigua venia de gust una capbussada. També vam jugar al Voleibol a la platja i ens ho vam passar molt bé. Tot seguit, vam agafar el vaixell i vam tornar al port. Ens vam dirigir a corre-cuita a l'hostal per recollir les maletes i pujar a un autobús que ens portaria a l'aeroport.

En definitiva podria afirmar que tots els del IV Fòrum intercomunitari d'investigació Jove vam aprendre alguna cosa sobre un treball, sobre algun taller, sobre Vigo... I sobre el poc temps que necessites (tan sols tres dies) per poder arribar a estimar persones fins llavors desconegudes.

Meritxell Pons 3rD

ÈXIT DE PARTICIPACIÓ A L'ANIMACIÓ LECTORA D'ANTÒNIA MONTES

L'èxit de participació a les dues xerrades (9 i 14 de maig) d'animació lectora amb l'ANTÒNIA MONTES fou, sens dubte, degut al format -potser massa agosarat- de la xerrada: pregunta – resposta. Després d'una breu intervenció de l'Antònia (on va deixar clar els límits de realitat i ficció entre la vida del seu fill i la del Pol del llibre), els alumnes li van poder preguntar tota mena de qüestions i dubtes. A la segona sessió, va amanir la xerrada amb la projecció de fotografies de l'Esparreguera d'altra

època. Així, l'alumne va poder contextualitzar una mica més bé els viatges en el temps d'en Pol. L'autora del llibre de lectura obligatòria de 2n ESO *He suspès una mica...*, a més, ens va confessar que no descartava la possibilitat d'escriure'n una segona part, la qual cosa va despertar l'entusiasme del jove públic assistent. També va ser llargament aplaudida quan va dir que el millor premi que havia rebut mai era estar amb ells a l'institut fent la xerrada-col·loqui sobre el seu llibre i l'Esparreguera d'ahir i d'avui. Molt més escèptica fou la reacció quan instà l'alumnat a aprofitar l'ensenyament que se'ls ofe-

ria avui, tot comparant-lo amb el que es rebia a les monges de la postguerra (tan estricte com poc comprensiu, segons l'Antònia) protagonista d'un dels viatges en el temps d'en Pol. En acabar l'acte, va signar i dedicar molt atentament els llibres d'aquells alumnes que ho demanaren.

LA REDACCIÓ

VISITA A LA BORSA DE BARCELONA I AL BANC D'ESPANYA

Borsa de Barcelona

El passat 16 de maig els alumnes de primer de batxillerat social i humanístic van visitar la Borsa de Barcelona, que es troba al Passeig de Gràcia. Es tracta d'un edifici modern, no gaire gran, que destaca per la gran quantitat de pantalles que controlen la pujada i baixada de les accions de les diverses empreses espanyoles, així com l'evolució de les accions en els diferents parquets mundials (Madrid, Londres, Nova York i Tokio).

Durant la visita ens va atendre la Carolina M. Díaz, encarregada de fer les vi-

sites guiades. La Carolina ens va oferir tot tipus d'informació sobre la funció de la Borsa com a mercat de valors, les persones que solen anar-hi, per què s'utilitzen les pantalles, etc.

Com a detall curiós per accedir a les instal·lacions, cal portar el DNI i no és permesa l'entrada amb pantalons curts.

En conclusió, va ser una sortida força interessant, especialment per a tots aquells a qui els interessa l'economia i el món empresarial.

Banc d'Espanya

Tot aprofitant la sortida a Barcelona per visitar la seu de la Borsa el passat 16 de maig, els alumnes de primer de batxillerat social i humanístic van visitar també la seu del Banc d'Espanya a Barcelona, que es troba a la Plaça Catalunya.

Un cop a les instal·lacions ens va atendre l'Enrique Ibáñez, que ens va oferir una xerrada sobre les principals magnituds macroeconòmiques, com ara la inflació, la deflació, el deute públic, etc. També ens va parlar sobre la funció del diner i dels principals instruments de política monetària.

Per sort, després de tot aquesta allau d'informació vam tenir un temps d'esbarjo per passejar pels carrers més cèntrics de la ciutat.

De tornada a l'institut, ens va caldre fer una activitat de síntesi per assimilar tota la informació rebuda.

PROMOCIÓ DE BATXILLERAT 2012-2014

El passat 23 de maig els alumnes de 2n de Batxillerat van fer la festa de comiat, un dels actes amb més càrrega afectiva i simbòlica de tots els que fem a l'institut al llarg de tot l'any.

Amb aquest acte, l'institut vol retre un petit homenatge a tots els nois i noies i a les seves famílies que ara estan a punt de donar un pas més en el seu procés de formació. Un pas que els portarà en alguns casos lluny de casa, que els permetrà obrir horitzons, conèixer gent nova, anar construint d'una manera cada cop més sòlida el seu futur. Alguns d'ells han estat amb nosaltres des de 1r d'ESO (quin ensurt quan ho

penses); altres s'han incorporat més tard, però això en aquests moments no té més importància, ara tots han estat alumnes de El Cairat i així ho senten.

Des d'aquestes pàgines de la revista els volem felicitar en nom de tothom, els volem donar ànims i els empenyem que arribin el més lluny possible per fer realitat els seus somnis, els seus projectes. I els desitgem que, quan arribin els moments de dificultats, que inevitablement arribaran, el record de l'institut, dels amics i amigues que van fer aquí, d'aquells professors que els van acompanyar i els van ajudar a madurar com a persones, els serveixi d'estímul i els

ajudi a seguir endavant.

Aquí queda l'institut; a partir d'ara sempre estarà obert per a vosaltres, sempre serà un lloc on podreu tornar quan vulgueu. Aquí us esperem per saludar-vos, parlar una estona, saber una mica de la vostra vida, donar-vos un cop de mà, si podem i, en ocasions, perquè les vostres experiències puguin ajudar i servir de guia per a les generacions futures que se seguiran formant aquí.

Fins sempre, guardeu un petit record del centre en el vostre cor i ja sabeu que "Casa meva és casa vostra, si és que hi ha cases d'algú".

*Josep M. Cobos
Director de l'institut*

ADRENALINA

El dia 16 de maig de 2014 el curs de 4t d'ESO va anar a passar el dia al parc d'atraccions de Port Aventura.

Ens va il·lusionar molt que, després de tants anys sense fer aquesta sortida al centre, els tutors de totes les classes ens organitzessin una dia de diversió a Port Aventura per desconectar de les setmanes d'exàmens i per fer un final de curs on poguéssim estar tots junts, ja que a les Estadets Lingüístiques no hi érem tots.

Vam agafar l'autobús a tres quarts de nou del matí al pàrquing de darrere de l'institut i fent un trajecte d'una hora i mitja aproximadament vam arribar al parc. Un cop estàvem allà cadascú anava per lliure, és a dir, cadascú anava on

volia i amb qui volia, sent responsables de nosaltres mateixos perquè no estaven els tutors al nostre costat.

Vam escollir un bon dia per anar ja que feia molt bon temps i no hi havia gaire cua a les atraccions perquè hi havia molt poca gent. Juntament amb l'entrada, ens van donar uns tiquets que incloïen el dinar a diversos restaurants

del parc, així cadascú podia triar el dinar al seu gust. Fins a tres quarts de set vam continuar voltant pel parc i gaudint de les atraccions i espectacles.

Vam tornar a agafar l'autobús per anar cap a casa; durant el trajecte tothom comentava i compartia les seves opinions i experiències de les atraccions que més els havien agradat.

Sheila Amezcua Rodríguez i Anna Segura Ruíz

XERRADA D'ANNA MANSO: UNA NOIA N.O.R.M.A.L. S'OFEREIX DE CANGUR

Anna Manso ens va oferir una xerrada (en dues sessions) el passat 29 de maig per als alumnes de 1r ESO. L'autora d'*Una noia N.O.R.M.A.L. s'ofereix de cangur* (primer relat d'una sèrie dedicada a Ru, les seues amigues Nàdia i Xèlia, «l'amic» Sami...) ens va voler transmetre que la "normalitat" constituïa l'eix central de l'èxit aconseguit amb aquest llibre. Un relat realista, no exempt dels petits somnis dels seus protagonistes, molt proper al món del lector, amb un humor pragmàtic que ajudarà a resol-

dre els conflictes quotidians de relació que puguin sorgir a la classe, la família, els amics...

Els alumnes van poder preguntar tot allò que els havia suggerit el llibre (fi-

nalista als Premis) i l'escriptora els va contestar detalladament les qüestions i inquietuds plantejades. Finalment, va signar els llibres de l'alumnat més interessat.

La neutralitat de creences religioses ha estat el projecte de FEM UNA LLEI

El passat 31 de març es va dur a terme la segona sessió del projecte Fem una llei, en el qual participem alumnes de quart d'ESO. La sortida consistia a anar al Parlament, igual que la primera sessió del dia 18 de gener, per tal de discutir amb altres instituts d'arreu de Catalunya una llei sobre la neutralitat de creences en l'àmbit educatiu no universitari.

Tot i que la primera vegada només es tractava de pactar amb el nostre grup parlamentari, format per tres centres més d'altres poblacions, el dia 31 era més difícil, ja que havíem de discutir amb la resta de grups parlamentaris i acordar unes esmenes comunes.

Després de diverses hores pactant vam aconseguir acabar els apartats de la nostra llei, i per últim vam anar a dinar. Aquesta segona sessió ha estat una experiència molt bona, perquè hem vist que els nostres esforços no han estat

en va i, a més, ens hem portat l'amistat de molts dels altres companys.

Cal dir que aquesta tasca que promou la institució del Parlament de Catalunya fa obrir els ulls a l'alumnat d'arreu del territori del complicat món de la política, així com la seva necessitat i complexitat.

També, cal esmentar que les sessions a les quals hem assistit l'alumnat, a banda de la seva part lúdica, també requerien de certa templança i dificultat. Mentre la sessió inicial ja va comportar una sèrie de complicacions i certs problemes, ja que sempre conflueixen i s'encreuaven idees contràries i diverses, per les quals la unió com a un sol grup molts cops es debilitava i s'havien de recórrer als "passos perduts" per a forjar aliances. Contràriament, a aquesta darrera sessió, en les quals s'havien de formar comissions de decisió i vot, la junta es reunia per capítols treballats, per tal d'acordar una sola esmena.

A la darrera sessió, el dia 2 de juny, tots els instituts amb participants ens vam reunir a l'hemicle i va dur terme la sessió plenària per a aprovar la nova llei. En aquesta sessió es va llegir un breu discurs de minut i mig on es resumeix la importància del projecte "Fem una llei" i els acords que hem proposat com a centre i que s'han aprovat. Aquest discurs serà exposat per la Clàudia Río Bergé.

Maria Castro i Roger Conesa

SHARING TO LEARN. Converses en anglès amb alumnes de primària

Aquest any el nostre centre ha participat per primer cop en el projecte *Sharing to Learn*. Aquest és una experiència d'aprenentatge compartit organitzada pel departament d'Ensenyament i l'American School of Barcelona on alumnes de 4t i 1r de Batxillerat del nostre centre actuen com a "language assistants" (o assistents de conversa) a les escoles de primària del nostre municipi.

Els estudiants (10 alumnes de 4t i 8 de Batxillerat) han assistit setmanalment de 15 h a 16.30 h a una escola de primària per donar suport als mestres d'anglès i ajudar-los amb diferents tasques, fent sempre ús de l'anglès a l'aula. Els alumnes participants del nostre centre són:

A l'escola MARE DE DÉU DE LA MUNTANYA: Laia Gotsens Fort i Clàudia Rió Bergé, de 4t d'ESO i Berta Esteve Mach i Blanca Bolívar Garrido de 1r de Batxillerat.

A l'escola ROQUES BLAVES: Roger Conesa Ribas i Marc González Motlló de 4t d'ESO.

A l'escola PAU VILA: Gerard Sancho Gervás, Júlia Rey Vilches, Maria Cobos

Barrios i Jungla Luque Polo, de 4t d'ESO. A l'escola MONTSERRAT: Marcos González Vloet i Mar Moratalla Badia, de 4t d'ESO i Anna Condom Acero i Eva Camps Franco, de 1r de Batxillerat.

I a l'escola TAQUÍGRAF: Elena Saiz López, Irene Juárez Olmedo, Carla Morillo Castro i Laura Maya Serrano, de 1r de Batxillerat.

L'experiència va començar per als estudiants el dia 5 de novembre i va finalitzar el passat dia 27 de maig amb

un acte de cloenda a la Sala d'Actes de l'Institut Joaquim Blume, d'Esplugues de Llobregat.

A l'acte van assistir representants dels centres de primària i els Language Assistants dels diferents instituts que han participat a l'experiència, així com familiars i representants de la Inspecció d'Educació i dels Serveis Territorials. Thank you very much, Language Assistants!!!

ACTE DE CLOENDA DEL CASAL INTERCULTURAL

El 5 de juny el Casal Intercultural es va obrir una vegada més les seves portes als voluntaris del curs 2013-2014 de 1r de Batxillerat. El nostre viatge amb ells va començar quan ens va arribar una proposta des del casal. Aquesta consistia en ajudar als nens que necessiten un reforç a l'hora de fer deures i que volien millorar el seu domini de la llengua catalana per poder estar al mateix nivell que la resta dels seus companys. Aquesta iniciativa que va ser molt ben acollida pels alumnes de 1r de Batxillerat està arribant al

seu final ja que el curs s'acaba. Per celebrar aquest curs de dedicació, enriquiment i noves experiències es va dur a Can Pascual un acte de cloenda. Aquest acte s'inicià amb una acollidora benvinguda per part de la Núria Valldeperas, regidora d'Ensenyament. Ens féu una introducció sobre la importància de l'educació a nivell social, laboral i personal. A continuació ens comentà la relació entre l'educació i la importància que té l'entorn sobre aquesta. Tot seguit la referent del projecte a l'Institut El Cairat d'Espar-

reguera, la Sagrari Fernández, ens parlà sobre l'aprenentatge emocional que ha suposat la participació d'aquest voluntariat. També va lloar el perfil dels alumnes que decideixen formar part d'aquest projecte. En Xavi Sánchez

ens va exposar sobre els antecedents d'aquesta iniciativa i el projecte actual del voluntariat, explicant la importància que té aquest tipus de tasques socials. Tot seguit, La Raquel, la Cristina i en Joan explicaren la seva experiència com a voluntaris i a continuació es va visionar un recull d'imatges del Casal d'aquest curs. El director de l'INS El Cairat, en Josep Maria Cobos, ens dedicà unes paraules sobre el voluntariat. Tot seguit en Jordi Mestres, regidor de Nous Catalans, va tractar la importància de la col·laboració entre les diferents sectors de la població pel futur dels infants de la nostra vila.

També hi van assistir els futurs voluntaris, alumnes de quart, que el proper curs continuaran aquesta iniciativa solidària. L'acte es va cloure amb el lliurament de diplomes i unes pastes delicioses que les famílies dels infants, el Casal i tots els seus membres gaudiran.

Andrea Álvarez Bolaño
i Francesca Corominola Mora

ELS VITRALLS. L'ART GÒTIC A L'AULA

Estàvem al segon trimestre, havíem fet el tema de la baixa edat mitjana i, com que havíem estudiat les catedrals durant el període gòtic, va sorgir aquest projecte.

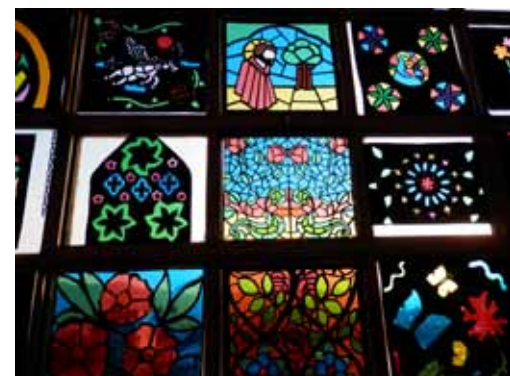
Els nostres professors de Socials ens van proposar fer un treball que consistia a dissenyar i realitzar un vitrall, per parelles o individualment.

Cadascú va comprar una cartolina negra i paper de cel·lofana de diferents colors.

A continuació la cartolina s'havia de tallar amb cúter o les tisores, amb les mesures de 44 x 42 perquè totes les cartolines encaixessin als vidres del gran finestral que hi ha a la primera planta de l'Institut.

Un cop tenies la cartolina preparada s'havia de dibuixar algun motiu, símbol o representació d'una cosa típica d'aquella època. Va sortir de tot, des de roses, formes geomètriques, flors, papallones, etc., fins a coses més complexes com cavalls, cavallers, monjos...

Després, quan ja havies dibuixat el que havies escollit, havies de tallar-ho amb el cúter cuidadosament i després extreure'l de la cartolina, així deixant la silueta. Per darrera s'havien d'enganxar els papers de cel·lofana de diferents colors a la cartolina. Quan havies acabat aquests passos, havies de fer la silueta per darrere també, amb una altra cartolina negra, perquè es veiés el dibuix per davant i per darrere. Vam portar els nostres treballs a l'Institut i cadascun va treure més o menys nota, però tots van ser penjats en diferents aules i al replà del

primer pis perquè els vidres quedessin més decorats i els colors dels vitralls il·luminessin l'interior.

Al final, la conclusió és que va ser un projecte molt divertit i entretingut. Encara que va costar força, tots els vitralls van quedar molt bé i aquest treball ha tingut molt d'èxit perquè ens han arribat moltes felicitacions de professors gratament sorpresos. Tan bé va anar que esperem poder repetir-ho altres anys.

EVA RIDAO PALAHÍ
Alumna de 2n d'ESO B

L'Any Internacional de la Cristal·lografia també s'ha celebrat al nostre institut

Al llarg d'aquest 2014 se celebra l'Any Internacional de la Cristal·lografia, (*International Year of Crystallography, IYCr2014*), organitzat per la UNESCO i per la IUCr (Unió Internacional de Cristal·lografia). S'ha triat aquest any en concret per commemorar el centenari del descobriment de la difracció dels raigs X, la qual cosa va permetre l'estudi de la matèria cristal·lina de manera detallada. També s'uneix el 400 aniversari de l'observació de la simetria dels cristalls de gel, feta per Kepler, que va ajudar amb el desenvolupament de futurs estudis sobre la simetria en la matèria.

Com tots els esdeveniments, aquest té uns objectius principals, que queden resumits en: *fer arribar a les mans de tots els ciutadans els coneixements sobre la ciència de la cristal·lografia, donant certa importància als joves; promoure l'educació i la recerca en aquest àmbit; fomentar col·laboracions internacionals de científics de tot el món...*

Les professores del seminari de Física i Química del nostre institut han vist una bona oportunitat en aquesta celebració i s'han bolcat completament perquè nosaltres també puguem participar-hi. Així doncs, molts dels alumnes del centre hem col·laborat en projectes relacionats amb aquest any.

El primer de tots va ser la participació al III Concurs de Cristal·lització a l'Escola, en el qual el nostre institut s'hi presentava per segon any. En aquest projecte hi van treballar els alumnes de 3r d'ESO i alguns de 4t d'ESO de la matèria de Física i Química. Va resultar ser una experiència molt enriquidora per a tots, ja que consistia en crear i fer créixer un cristall coneixent les tècniques adequades i innovant amb les nostres pròpies idees per aconseguir millors resultats.

Arran d'aquest primer projecte, vam tenir la sort de rebre la visita del professor de la Universitat Autònoma de Barcelona, en Joan F. Piniella, que ens va fer una interessant conferència sobre la cristal·lografia i vam aprofitar per ensenyar-li els nostres propis cristalls.

Tot l'institut ha quedat ple de cristalls i pòsters amb el treball realitzat al laboratori. A més a més, alumnes de 1r de batxillerat han mostrat el seu treball sobre on podem trobar cristalls al nostre voltant.

A part d'aquestes activitats comunes, dins les aules també s'ha tractat l'esdeveniment de maneres diferents. Per exemple, a 4t d'ESO i a 1r de batxillerat vam estar veient diferents vídeos i documentals que més tard comentàvem a classe i treballàvem amb alguna fitxa. Aquests recursos, que estan creats per poder adquirir els coneixements de forma entretinguda i divertida, ens van portar a aprendre molt sobre la cristal·lografia i la seva importància dins la ciència i el nostre dia a dia.

Per finalitzar, el dia de Sant Jordi vam conèixer els guanyadors del concurs intern *Vota el cristall que més t'agradi*:

1r premi: Iker Chacón Galloso, Sandra Cuesta Troyano i Sheila Flores Corts (3r ESO)

2n premi: Marta Segura Aymerich i Mar Serrano Ortega (4t ESO)

Agraïm a les nostres professores la seva dedicació i esperem que l'IYCr2014 arribi a complir els seus objectius arreu del planeta. Al nostre institut, penso que s'han aconseguit!

Clàudia Rió

Un matí diferent. CONCURS DE CRISTAL·LITZACIÓ

Divendres 4 d'abril de 2014, alguns alumnes de 3r i 4t d'ESO vam anar d'excursió a la l'Edifici Històric de la UB on es va celebrar la jornada final del concurs de cristal·lització en el qual tots hi hem participat. Allà, mentre els tres companys que ens representàvem penjaven el pòster, i muntaven l'estant per a mostrar el seu treball, nosaltres vam realitzar una visita guiada per tota la Universitat. Vam pujar fins i tot a la torre per contemplar tot el que es veia des d'allà dalt.

A continuació, vam passejar pel claustre del Pati de Lletres que estava ple de pòsters científics i de cristalls. Els diferents equips explicaven el seu treball al jurat i a tothom que els volgués escoltar. Entre el jurat vam reconèixer als divulgadors científics Dani Jiménez i Marc Boada. Després vam veure els diversos vídeos que cada institut havia enviat.

A les 13 hores, al Paraninfo, va començar l'acte de lliurament de premis, presidit

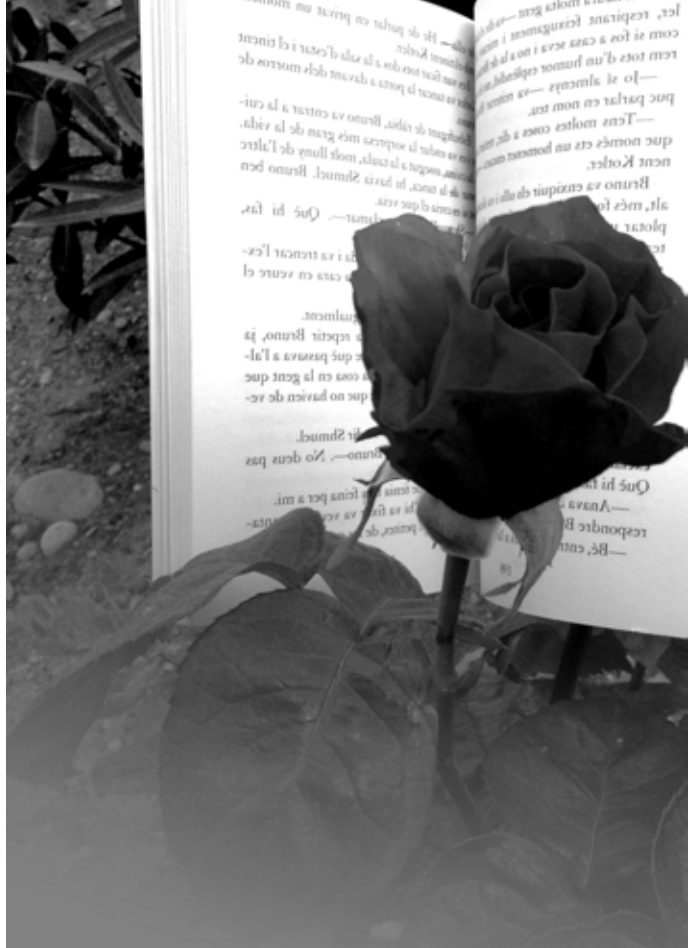
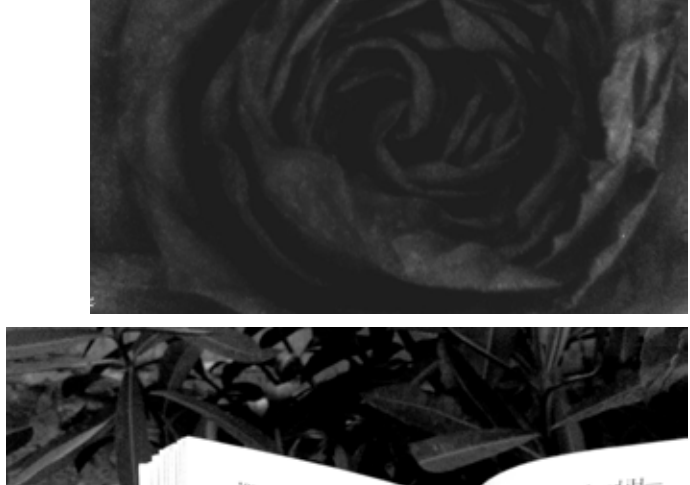
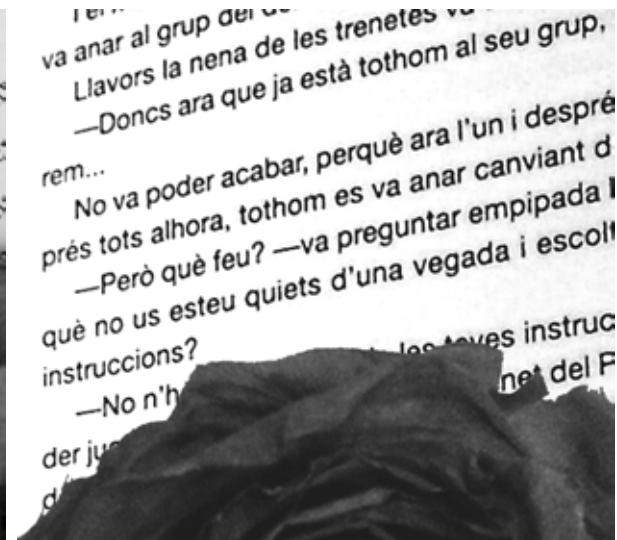
per les autoritats, en el qual intervingueren també un dels professors i un dels alumnes dels centres participants. En aquest cas l'alumne que va parlar el coneixíem tots perquè era el Dídac Bellón de 4t d'ESO, que ens va exposar la seva experiència.

Com més endavant llegireu, els alumnes de 4t van guanyar un dels primers premis i tots vam tornar cap a Esparreguera molt contents!

Sergio Briongos i Judit Duro

ENTREVISTA A JOANA LLORDELLA

JOSEP CARMONA I MARIA LÓPEZ (3r D)

Hola, som la Maria López i el Josep Carmona. Som estudiants de 3r d'ESO, de l'institut El Cairat (Esparreguera). Avui ens apropem a Joana Llordella, la nostra professora de català, per fer-li unes quantes preguntes sobre la seva vida i professió.

Quan vostè era jove, estava permès estudiar el català?

Quan tenia la vostra edat estava permès estudiar el català però no a l'escola, jo vaig començar a la biblioteca quan hi havia uns cursos que van fer les biblioteccàries, penseu que quasi s'havien fet classes semiclandestines. El Josep Maria Brunet, exprofessor del nostre centre, havia impartit classes de català al menjador de casa seva. Allà va ser on vaig començar a estudiar el català encara que després vaig estudiar-lo a la universitat. Quan vaig entrar-hi era el primer any que es podia fer la matèria de llengua catalana a primer curs.

Quin idioma parlava a casa seva quan era petita?

Jo parlava el català, però a casa de la meua iaia, la mare de la meua mare, que era d'Almeria i vivia a Olesa, quan jo era petita, parlava el castellà. Amb els tiets i cosins sempre ens hem parlat en català, i quan anava a Olesa tothom parlava en català menys la meua iaia. Llavors jo de molt petita em pensava que allà era Espanya i aquí Catalunya, i em pensava que Olesa era un altre país diferent.

Per què va decidir ser professora de català?

El tema de la llengua no era el que més m'interessava. Sempre vaig ser el tipus d'estudiant que feia bones redaccions i m'agradava llegir. M'agradava la literatura més que la llengua i jo vaig fer llengua espanyola, però el primer any que vaig estudiar a la universitat era també el primer any que es podia fer les classes en català i em va interessar estudiar el català perquè és la meua llengua i tenia facilitat per escriure'l. M'agradava la literatura, encara que jo primer havia estudiat història.

Quins altres idiomes sap parlar?

Català, castellà, francès, anglès i una mica el turc. També una mica d'alemany, però el vaig estar estudiant només un any.

Quants anys porta sent professora? Creu que han sigut uns bons anys?

Per què?

Abans d'acabar la meua carrera ja impartia classes. Vaig acabar la carrera amb 25 anys i ara en tinc 57. Als 14 o 15 anys ja feia classes de repàs a una veïna, i així sempre repassava les matèries de cursos anteriors, encara que una vegada em van quedar les matemàtiques. Quan vaig treballar a l'institut d'Olesa encara no havia acabat la carrera i allí vaig començar a impartir classes de ciències naturals i matemàtiques. Després, vaig començar aquí, a les barraques, i vaig fer classes d'història."

A quina universitat va estudiar? Per què la va escollir?

Jo vaig estudiar a la Universitat de Barcelona i després vaig fer un màster de Formador de formadors a la Facultat de Pedagogia, també a la Universitat Central però en un altre edifici. Jo vaig estudiar per ser formadora de formadors, és a dir, per formar formadors. Més tard vaig estudiar literatura francesa a Copenhaguen. Allí també vaig estudiar anglès.

Algun cop ha pensat a canviar de professió?

A mi m'agraden les professions que tenen tracte amb la gent. En realitat m'hauria agradat ser metge i, de fet, quan em retirí m'agradaria ser voluntària en un hospital per posar el meu granet de sorra i ajudar els altres. Sempre m'ha agradat el món de la infermeria però no les operacions innecessàries pel cos, vull dir, cirurgia estètica. Jo vaig escollir el batxillerat de ciències perquè m'agradava tot. No era bona ni mala alumna, i fins i tot un any vaig repetir curs perquè vaig passar una any molt divertit. Després sí que vaig ser molt bona estudiant. Jo volia

fer medicina però pensava que era una carrera molt difícil i en aquells temps era per gent molt rica o molt intel·ligent (pensava) i, a més, els meus professors em van recomanar que fes periodisme. De fet, sempre he portat la revista, quan he estat estudiant i en diferents instituts, però no vaig ser periodista perquè en aquells temps a molts els posaven a la presó. Era una professió de compromís, però arriscada. Un company de classe sí que ho va fer, era en Xavier Sitjà, exalcalde d'Esparreguera."

En quins instituts ha estat i quin li ha semblat el millor?

He estat a molts instituts: a Cornellà, a Sabadell, a l'últim poble de Catalunya (Alcanar), a Olesa, a Abrera, i he voltat molt... Al de Cornellà, que ara té molt bona fama, hi estava molt bé allà. M'agradava molt perquè hi havia molt bon ambient i hi havia molt companyerisme entre el professorat. L'institut era molt gran. Encara ens seguim veient amb molts companys. M'he emportat molts bons records i encara tenim un bloc on pengem escrits i fotografies. De tant en tant també sopem plegats.

Què és el que més li agrada de la seva professió?

Vosaltres. Estar amb vosaltres i veure que esteu en una edat molt maca. Això que diuen de "l'edat del pavo", no ho crec. Jo crec que cada edat té les seves bestieses: a la vostra, unes; a la meua, unes altres. M'agrada perquè esteu descobrint el món i ja se us pot parlar com adults. Com a alumna, no oblidaré mai els primers anys de l'Institut Pompeu Fabra, de Martorell.

Moltes gràcies, Joana.

Àmplia participació de l'institut El Cairat a la IV Setmana de la Llengua Catalana a Esparreguera

L'alumnat de l'Institut ha assistit als diversos actes que ha organitzat l'Ajuntament d'Esparreguera els dies 28, 29 i 30 d'abril a la nova biblioteca. El primer dia va fer-se el 8è dictat en català. Entre els vint primers guanyadors, es trobaven els alumnes Roger Conesa de 4t d'ESO i el Mariano Pascual de 2n de batxillerat.

El dia 29 d'abril dos alumnes de primer d'ESO van ser premiats a la primera edició del concurs "Lletra a lletra". La Lorena Ojea (1r B) i el William Andrés (1r C) van guanyar un joc anomenat "Caçadors de bolets".

El William Andrés ens explica la seva experiència: El concurs LLETRA A LLETRA va ser molt dur i els nervis et traïen força. Vam començar amb 18 concursants, tres dels quals eren de l'institut El Cairat: érem la

patat amb un antic company meu i la mala sort va fer que perdés.

El darrer acte va ser la Classe pública de la Dièresi, que va cloure la IV Setmana de la Llengua Catalana a Esparreguera. Alumnat de tots els nivells van assistir-hi, i fins i tot alumnat de segon d'ESO va fer de "pissarra" improvisada.

Lorena, de 1r B; el Cir, de 1r A; i jo, de 1r C. Tots tres vam durar molt.

A la quarta ronda totes les paraules portaven accent i en van caure eliminats 3 més. Però en Cir havia desem-

L'INSTITUT EL CAIRAT HA REBUT UN PREMI ATORGAT PER L'AGÈNCIA DE GESTIÓ D'AJUTS UNIVERSITARIS I DE RECERCA

Premiat el treball "La dona a l'Esparreguera de la transició (1973-1983)" d' Andrea Llamas Olmedo i Marta Negre Orriols.

El passat 8 de març de nou, l'Institut El Cairat va obtenir un Premi Recerca Jove, els antics premis CIRIT, concretament l'apartat del premi Reginó, amb el treball « La dona a l'Esparreguera de la transició (1973-1983) » d' Andrea Llamas Olmedo i

Marta Negre Orriols, dirigit per la professora Joana Llordella. El premi va consistir en 750€ per al treball guanyador. Per quart any consecutiu i amb l'objectiu de fomentar l'interès per la recerca en relació amb les dones i les seves aportacions a la societat, el premi Reginó reconeix el millor treball de recerca en aquest àmbit i el centre d'educació secundària que hagi destacat per haver impulsat l'interès en aquesta temàtica. Reginó és el nom d'una de les primeres dones reconegudes pel seu treball científic, en concret, era una dona jueva de Barcelona que va ser autoritzada per practicar la medicina per Pere III el Cerimoniós.

Felicitacions per la feina ben feta!

CONCURSOS COCA-COLA

37a EDICIÓ DEL PREMI COCA-COLA DE RELAT BREU

54ª edición del Concurso Jóvenes Talentos de Relato Corto

Els propassats dissabtes 29 de maig i 5 d'abril, el nostre alumnat de Català i Castellà (respectivament) de 2n ESO, entre multitud d'il·lusionats companys d'altres centres, va participar un cop més als concursos que organitza Coca-Cola (37a Edició del Concurs de Relat Breu i la "54ª edición del Concurso Jóvenes Talentos de Relato Corto", respectivament) a Manresa. Els nostres representants foren:

CASTELLÀ

2n A: Antoni Bonet, Marta Cuello.

2n B: Alexandra Nogueiras, Eva Ridao, Paula de Aróstegui.

2n C: Chloé Nicolau, Alba Grau, Marc Cerdón.

2n D: Júlia Rodríguez, Laura Moreno.

CATALÀ

2n A: Agnès Conesa, Marta Cuello, Anna Pascual.

2n B: Maria Hortigüela, Eva Ridao.

2n C: Alba Grau, Chloé Nicolau, Joel Pérez.

2n D: Júlia Martín, Júlia Rodríguez.

INSPIRACIÈNCIA 2014

Un cop més el nostre alumnat participa al concurs de redacció INSPIRACIÈNCIA 2014. El jurat ha seleccionat "Assassinat insospitat a la casa dels Taylor", de Mariano Pascual (2n BAT) i "Per una ciència de tots", d'Ainoa García (1r BAT). Cal dir, també, que entre els que més visites han rebut hi ha el text "Frikis a la fama" (3r ESO) i "Pigmentació animaloide", de Clàudia Río (4t ESO).

Tres setmanes a la UAB

Aquest estiu la Irene Juárez Olmedo, la Marta Molina Castañar, l'Elisabeth Rodríguez Abellán, l'Alejandro Vargas Vega i la Mireia Garrote Vallejo gaudiran a la Universitat Autònoma de Barcelona durant tres setmanes d'estiu de l'oportunitat de conèixer el Campus i el treball que es desenvolupa als departaments, laboratoris i instituts d'aquesta universitat, sota la supervisió de professorat

universitari, i iniciar, si és el cas, el seu treball de recerca en algun dels temes que han seleccionat per fer l'estada.

Fem Matemàtiques

El FEM MATEMÀTIQUES és un concurs que té la finalitat de contribuir a desenvolupar la competència matemàtica en tot l'alumnat de sisè de Primària i primer cicle de l'ESO. També permet intercanviar experiències i compartir propostes per part del professorat de les diferents comarques de Catalunya. A més, vol sensibilitzar la societat catalana en general sobre la necessitat de millora d'una educació matemàtica que afavoreixi el desenvolupament personal i la integració social d'uns ciutadans i ciutadanes lliures i responsables.

Es tracta d'una activitat organitzada anualment per la FEEMCAT amb el suport del Departament d'Educació. Està dirigida a tots els alumnes de sisè de

Primària i primer i segon d'ESO dels centres escolars de Catalunya. S'organitza en forma de concurs i es desen-

volupa en tres fases.

La segona fase del FEM Matemàtiques 2014 ha tingut lloc el dissabte 5 d'abril al Col·legi Pare Manyanet de Barcelona. En la primera fase del FEM Matemàtiques 2014 amb ABEAM han participat 2900 alumnes de 85 centres. En aquesta segona fase s'han classificat 180 alumnes de 48 grups de 35 centres diferents. Entre aquest 48 grups s'hi troben un grup de 1r ESO i un grup de 2n ESO de l'INS El Cairat

Grup 1rESO: La Rut Rius, La Paula Sánchez, La Georgina Molero i la Gemma Serrano

Grup 2nESO: L'Anna Pascual, La Maria Hortigüela, la Sara Lucena i la Júlia Martín

Destaquem que, en la classificació per grups, el grup guanyador de 2n ESO va ser d'El Cairat. I, en la classificació individual, l'Anna Pascual va passar a la final.

Dos alumnes de l'institut El Cairat d'Esparreguera guanyen els dos primers premis de la categoria Jove dels Jocs Florals d'Esparreguera; per altra banda, l'alumna Gemma Serrano Codina, de primer d'ESO, guanya la categoria D del premi Sant Jordi de l'Ajuntament d'Esparreguera

El Ramon Tous, alumne de segon de batxillerat, amb el relat *La pianista*, i l'Ariadna Ortega, alumna de primer de batxillerat, amb el poema *Tot i res* han guanyat els Jocs Florals 2014 d'Esparreguera.

El jurat va valorar l'originalitat del tema, la barreja entre la teatralitat i la musicalitat de l'obra a través d'un joc sorprenent en el relat *La pianista*. L'obra co-

mença amb la dificultat de tocar d'una pianista en un teatre atrotinat. Com diu l'inici de l'obra:

Novament, una gota cau per la galta fins que finalment es precipita al buit, fins a trobar un final terrible sobre les teclades del vell piano. Ella segueix tocant, amb ritme calmat sense la passió que en temps passat li havia ofert tantes sensacions, i cada nota acaricia les orelles blanques. Hi ha una nota que falla, que provoca l'aparició que una llàgrima aparegués a la cara i que les esperances es trenquin com el fràgil vidre d'una copa. Ja ni tan sols recorda per què la deixà caure. La cançó que intenta tocar és "Over the rainbow".

En el cas del poema *Tot i res*, hi ha una reflexió *in descendo* sobre les emocions de la protagonista. Es destacà la complicació afegida de condensar en tren-

ta versos aquesta deliberació.

També cal destacar la dificultat del jurat en la tria de l'obra guanyadora ja que hi havia obres que tractaven temes originals, com el món del videojoc que s'insereix en la realitat, de l'alumne Roger Moreno, o bé el tractament de la malaltia de l'Alzheimer, de l'Ainhoa García,

entre d'altres.

Per altra banda, l'alumna Gemma Serrano Codina, de primer d'ESO, guanya la categoria D del premi Sant Jordi de l'Ajuntament d'Esparreguera. L'entrega de premis es va fer el dia 25 d'abril a La Passió. El premi consistia en un diploma i un lot de llibres.

Felicitem a tots els guanyadors i participants! Enhorabona!

SIS FINALISTES AL CONCURS CERN

El CERN juntament amb la Fundació Príncep d'Astúries per promoure la importància de la ciència i la tecnologia en les nostres vides i la importància de l'esforç col·lectiu per assolir objectius tan ambiciosos com el descobriment del Bosó d'Higgs van convocar un concurs adreçat a alumnes de primària, secundària i batxillerat. Els alumnes havien d'explicar la seva percepció de la ciència, de la tecnologia, dels reptes futurs i de com veuen com la ciència pot crear un món millor.

La iniciativa va tenir un èxit increïble! 1400 estudiants provinents d'escoles de tota Espanya van participar-hi enviant treballs. Els treballs van ser avaluats per un jurat de científics espanyols i del CERN que va seleccionar 50 treballs per categoria d'edat i modalitat.

Dels 20 finalistes catalans, sis van ser les alumnes Carla Morillo, Ainhoa García, Rosa Aguilera, Sònia Chica i Ariadna Ortega a la modalitat Dibuix / Fotogra-

fia / Vídeo de la categoria batxillerat. Totes elles són alumnes de 1r BAT A. I a la modalitat Història / Notícia / Article de la categoria secundària, va passar a la fase final el relat de Clàudia Río, de 4t E.

El passat 22 de maig de les 17 h a les 19h a l'Institut de Física d'Altes Energies (IFAE) es va celebrar l'acte de lliurament de diplomes i obsequis als 20

finalistes catalans d'aquest concurs. Juntament amb els seus familiars, vam assistir a diverses conferències sobre l'experiment ATLAS, cosmologia, astropartícules i aplicacions de la física i vam poder parlar amb els investigadors de l'IFAE.

Felicitem a tots els participants per mostrar-nos una mirada diferent de la ciència!

TRES ALUMNES DE L'INSTITUT EL CAIRAT, PREMIADES AL XXXVI PREMIS BALDIRI REIXAC

El Jurat dels XXXVI Premis Baldiri Reixac ha atorgat un premi d'un valor de 700 euros al treball de recerca de batxillerat: *Antònia Galceran, memòries d'un exili forçós. Esparreguera durant la segona República i la Guerra Civil Espanyola (1933-1939)*, d'Elisabet Corominola, Maria Moya i Judit Navarro, alumnes de 2n de batxillerat del nostre centre. La professora que ha dirigit el treball ha estat la Joana Llordella. El premi es lliurà, amb la presència del conseller de Cultura, Ferran Mascarell, i el director del nostre centre, Josep Maria Cobos, el diumenge 1 de juny a l'Espluga de Francolí.

Aquests premis, destinats a l'estímul i al reconeixement de l'escola catalana, són dotats per la Fundació Lluís Carulla amb les aportacions voluntàries dels receptors del llibre-nadala que la Fundació trameta cada any a persones interessades en la nostra cultura. L'àmbit d'actuació és el dels països de parla catalana. El jurat estava format per Joan Arjona, Rosa Boixaderas, Josep M. Calbet, Alba Espot, Josep M. Farré, Assumpta Fargas, Josep González-Agàpito, Anna Ramis i Maria Vinuesa.

El nom dels premis prové del mestre i prevere de Sant Martí d'Ollers Baldiri Reixac, que l'any 1749 va publicar el llibre *Instruccions per a l'ensenyança de minyons*, una obra capdavantera a l'hora de propugnar l'ús del català a l'escola. Aquests premis van néixer abans del retorn del president Tarradellas i de la recuperació de la Generalitat, i han mantingut al llarg d'aquests anys la seva validesa i la seva empena. Enmig de la complexa crisi que ens afecta a tots nivells, és evident que el paper que juga un ensenyament de qualitat i innovador és essencial per a la formació dels futurs ciutadans i ciutadanes. La Guerra Civil Espanyola va ser un dels pitjors conflictes bèl·lics ocorreguts en la història del nostre país. En un context de tensions existents entre el bàndol republicà i les forces de dretes, el cop d'estat, declarat el 18 de juliol de l'any 1936, suposaria, al llarg de quatre anys, una dura època que va deixar una ferida que encara avui no ha cicatritzat.

El documental i el TdR que es presentà a aquest premi se centra en la història de la nostra vila, Esparreguera, durant els anys de la Segona República i la Guerra Civil Espanyola, i es basa en el particular cas d'Antònia Galceran, una dona que, amb només sis anys, va haver d'exiliar-se a França a causa de la repressió que varen patir els seus pares com a conseqüència de la seva ideologia republicana. El pare fou alcalde republicà d'ERC i la mare, regidora del mateix partit durant la República. Actualment, els tres són enterrats a França.

Aquest detall, que és una injustícia més de les que va patir el nostre país, s'agreuja si tenim en compte que Esparreguera, en general, ha ignorat i ignora aquesta realitat. La Transició Democràtica va comportar l'oblit. Amb aquest treball de recerca es vol rescatar les vivències d'aquesta família, però des de la mirada d'un infant, l'Antònia Galceran.

L'any 1988, ja en plena democràcia, l'Ajuntament d'aleshores tingué coneixement de l'existència d'unes memòries escrites per l'Antònia Galceran, filla d'un exalcalde republicà exiliat a França. Aleshores es pensà en traduir-lo al català i fer-ne una publicació. Aquest acte fou un dels pocs reconeixements que han rebut els represaliats de la nostra vila.

Després d'una molt bonica edició, es va difondre al nostre centre, l'INS El Cairat, com una lectura de BUP. A partir d'aquí, es féu un treball, per un cantó literari i, per l'altre, de contextualització històrica.

Començà així l'interès al nostre institut per aquesta autora, cosa que provocà una relació epistolar entre el centre i Antònia Galceran. Se'n van fer exposicions, comentaris de text, lectures en veu alta, però es deixà de treballar perquè el llibre s'exhaurí i ja no se'n féu cap més edició.

Posteriorment, als anys 90 es va produir una ràdio-novel·la, titulada "Un camí fràgil. El camí de l'exili sense tornada". Fou un treball de tres anys, amb un centenar de participants i XIII capítols. La mateixa autora agraïa l'atreviment i, ja molt malalta, es congratulava de saber que molts exiliats catalans que encara romanien

a França s'apleguessin setmanalment al Casal Català de Tolosa per escoltar el capítol de la seva novel·la.

Amb l'arribada dels treballs de recerca a 4t i 2n de batxillerat trobarem una altra ocasió per seduir l'alumnat amb aquest llibre. I aquest fou el nostre rept. Ara, però, anàvem més enllà, volíem fer un documental que servís per explicar als nostres nois i noies futurs, l'exili i la repressió, però amb la mirada tendra de l'Antònia. És el mínim que se li podia fer! Ens declarava la professora Joana Llordella "Com a professora, estic molt contenta de com han treballat aquestes noies, però sobretot, estic satisfeta perquè sé que, quan em retiri d'aquesta magnífica professió deixaré la llavor d'aquells sentiments d'infant que un dia em van colpir. Ho sé perquè, malgrat l'estrès que representa una recerca enmig d'un curs com és el segon de batxillerat, encara es van emocionar el dia que van poder veure el seu documental finalitzat. Un documental d'inexperts en aquest camp, però fet amb molta dignitat".

PREMIS EXPORECERCA 2014

1r Premi al III Concurs de Cristal·lització a l'Escola a la final catalana

Prop de 1.250 alumnes de 52 centres de tot Catalunya han participat en aquesta edició del Concurs.

Els alumnes de 4t d'ESO Roger Conesa, Javier Pastor i Guillem Pérez han rebut el primer premi en la categoria de metodologia i presentació al III Concurs de Cristal·lització a l'Escola que es va celebrar el passat dia 4 d'abril al Pati de Lletres de l'Edifici Històric de la UB. A causa que enguany se celebra en tot el món l'Any Internacional de la Cristal·lografia, el premi adquireix una rellevància especial ja que consisteix en la participació a la fase final estatal a la qual assistiran els guanyadors de cada zona.

Els treballs premiats, tots dos dirigits per l'Arantxa Garcia, han estat de 1r d'ESO:

- *Les pintures de tremp d'ou, estudi de la influència de la temperatura i el tipus de suport en l'envelliment de la pintura de tremp d'ou* de Gemma Serrano Codina, Rut Rius Prieto, Paula Sánchez Alonso, que va rebre el Premi especial MAGMA en Arts i Lletres i el premi OBRA SOCIAL LA CAIXA atorgat per FUNDACIÓ "OBRA SOCIAL LA CAIXA".

- *Estudi de l'efectivitat de colorants naturals alimentaris extrets amb mètodes casolans* d'Irene Gómez De La Cruz, Georgina Molero Murà, Marta Puig Mas, amb el segon accèssit de la categoria A.

Fotografia Matemàtica ABEAM

Un any més l'INS Cairat ha incentivat el concurs de fotografia matemàtica entre alumnat, professorat i personal administratiu. Els guanyadors del concurs classificats per nivells han estat:

Nivell ESO12 (1r i 2n ESO):

Primer premi

Títol: Arrel quadrada d'ANS

Autora: Alba Grau Sierra

Curs: 2nESO C

Accèssit

Títol: Thales sobre la gespa

Autora: Sara Lucena Rubio

Curs: 2nESO C

Nivell ESO34 (3r i 4t ESO):

Primer premi

Títol: Rellotge de sorra infinit

Autor: Nil Raventós Chaparro

Curs: 4t ESO D

Accèssit

Títol: Un fractal, molt natural

Autor: Marcos Plaza González

Curs: 3r ESO C

Nivell ESPO (Batxillerat):

Primer premi

Títol: Macedònia de Rubik.

Autora: Carla Morillo Castro

Curs: 1rBAT - A

Accèssit

Títol: Nombres a la fuga

Autor: Gustavo Clarés Rodríguez

Curs: 1rBAT - C

Nivell Professorat:

Primer premi

Títol: Em demano el barret (4,3)

Autor: Àngel Pujol

Professor

Accèssit

Títol: Cristal·lització fractal de l'ADP

Autora: Verònica Santamaria Domènech

Professora

Amb els primers classificats, l'Institut ha participat al concurs de fotografia matemàtica que organitza l'ABEAM (Associació de Barcelona, per a l'estudi i l'aprenentatge de les Matemàtiques).

El dijous 15 de maig es va celebrar l'acte de lliurament de premis, i el professor Àngel Pujol va obtenir un accèssit amb la seva fotografia:

Em demano el barret (4,3)

Premi Poincaré

Cada any l'FME (Facultat de Matemàtiques i Estadística de la UPC) convoca el Premi Poincaré amb dos objectius principals: d'una banda, fomentar l'interès dels estudiants de secundària per les matemàtiques i l'estadística; de l'altra, incentivar la tasca educativa en aquestes àrees de coneixement que es porta a terme en els centres de secundària. Aquests objectius són compartits amb el Departament de Matemàtiques d'El Cairat.

En aquesta 11a edició s'han presentat 52 treballs de recerca en matemàtiques de tota Catalunya. El divendres 9 de maig es va realitzar l'acte de lliurament d'aquest premi de Treballs de Recerca a Facultat de Matemàtiques de la UPC.

Els dos treballs presentats per l'institut han rebut menció.

Els alumnes Marc Gámez, Manel-Àlex García i Ramon Tous, pel seu TR *Els Grafs i el seu ús a la vida quotidiana*, tutoritzats per la professora Juana Díaz.

L'objectiu d'aquest treball va ser el poder utilitzar la teoria de grafs a la vida quoti-

diana. A partir de l'estudi de tres algorismes (BFS, DFS i Dijkstra), es pot veure la classificació dels grafs.

Aquest treball defineix quatre grafs (el de les línies del Metro de Barcelona, el dels barris d'Esparreguera, el del barri central d'Esparreguera i el dels camins de la Muntanya de Montserrat). Primerament es va treballar la definició dels vèrtexs i les arestes dels grafs, la llista d'adjacències i l'elaboració de la matriu que representava cada graf. Un cop feta aquesta matriu, el programa NetDraw va transformar les dades introduïdes a la matriu de l'Ucinet en una imatge del graf, del qual es va fer l'estudi dels apartats de connectivitat, la detecció de cicles, trobar si el graf resultant era eul·lerià o hamiltonià, un arbre d'expansió mínima (per realitzar aquest estudi, cal saber la distància entre els vèrtexs del graf) i la seva colorabilitat.

L'altre treball premiat ha estat *Un món amb mètodes numèrics*, realitzat per l'alumne Xavier Salvador i tutoritzat per la professora Patrícia Moreno.

Aquest és un treball de recerca orientat a la recerca d'aplicacions de la interpolació polinòmica i la integració numèrica. Aquests mètodes són una eina essencial per al càlcul de diferents factors: àrees, volums, treballs, longituds... Es ressalta una aplicació al camp de la medicina.

A causa de la forma d'el·lipsoide de revolució que té el ventricle esquerre d'un cor humà, és possible aproximar el seu volum amb mètodes numèrics.

En medicina, la fracció d'ejecció és una mesura que expressa la força que fa el cor per impulsar la sang per l'artèria aorta a tot el cos. S'ha pres un ecocardiograma del qual s'han fet unes mesures a escala. Aquestes mesures s'han introduït en un programa implementat en llenguatge de programació C i, fent ús de la integració numèrica, s'ha aproximat el volum del ventricle esquerre en fase de contracció i de relaxació, permetent obtenir el percentatge d'ejecció cardíaca i predir si aquesta persona pateix malalties cardíques.

Neixé Castellano, alumna de 2n de batxillerat del nostre centre, segona guanyadora de la fase territorial de la província de Barcelona, en el concurs The Fònix 2014

"El nostre centre ha participat un any més en el "Concurs d'Anglès Interescolar de Catalunya" (THE FONIX 2014), que està organitzat per l'International House i per la Fundació Catalana de l'Esplai i compta amb el suport del Departament d'Ensenyament de la Generalitat de Catalunya. El Concurs compta amb el suport de la Secretaria General de Polítiques Educatives del Departament d'Ensenyament de la Generalitat de Catalunya, com a acti-

vitat organitzada en el marc d'iniciatives socials d'accions d'entorn i d'activitats vers l'excel·lència i en el Pla d'Impuls de la llengua anglesa als centres educatius catalans.

El concurs té com a objectiu seleccionar els finalistes en cadascuna de les tres fases: local, territorial i final.

En primer lloc s'efectuà una prova a l'alumnat del nostre centre per tal d'obtenir els representants per curs a la fase territorial. Les representants del nostre centre van ser: 1r ESO: Georgina Molero (1r C), 2n ESO: Júlia Rodríguez (2n D), 3r ESO: Clàudia Pérez (3r D), 1r Bat: Andrea Álvarez (1r Bat A), i de 2n Bat: Neixé Castellano (2n Bat B).

L'alumna Neixé Castellano de 2n de batxillerat va resultar finalista a la Fase Territorial i va passar a la Fase Final on va quedar cinquena el

passat dia 26 d'abril, on només els 14 millors alumnes de 2n de batxillerat de tota Catalunya hi van participar.

Des d'aquí felicitem l'alumnat participant i al professorat del departament de Llengües estrangeres.

FINALISTES...

El 28 de març, l'Escola Superior Politècnica de la Universitat Pompeu Fabra va realitzar l'acte de lliurament del VIII Premi UPF de Treball de Recerca en Enginyeria i Matemàtica Aplicada. L'alumne Xavier Salvador Nomen va ser un dels

finalistes amb el seu Treball de Recerca: *"Un món amb mètodes numèrics. Estudi del volum del ventricle esquerre d'un cor humà emprant la interpolació polinòmica i la integració numèrica."*

El 26 d'abril, la Paula Galvis va ser una de les finalistes al VI Premi UPF al Millor Treball de Recerca en l'Àmbit de les Llengües i el Llenguatge, que atorga la Facultat de Traducció i Interpretació

de la Universitat Pompeu Fabra amb el seu treball *Move on: step into a new learning concept*.

Amb aquest treball, la Paula Galvis ha fet un estudi dels recursos que el nostre alumnat té al seu abast per millorar el seu nivell d'anglès fora del horari escolar, sent internet la font més completa. La Paula no només ha analitzat pàgines web amb un contingut més educacional, sinó que també ha estudiat xarxes socials i pàgines que ofereixen versions originals de sèries i pel·lícules. També ha dut a terme enquestes per descobrir fins a quin punt l'alumnat del nostre institut són conscients de l'existència d'aquest recursos i si en fan ús. Les conclusions a les quals ha arribat són força interessants i tots hauríem de mirar-nos-les amb deteniment. Nois i noies, ja no us val l'excusa aquella que l'anglès em costa. Passeu a l'acció! Move on!

Roger Conesa, Javier Pastor i Guillem Pérez premiats, a Madrid, a la final del concurs de Cristal·lització a l'Escola

El dissabte 10 de maig va tenir lloc a la seu central del CSIC a Madrid la final del *Concurs de Cristal·lització a l'Escola*. Aquest concurs, emmarcat dins de les activitats de l'Any Internacional de la Cristal·lografia, ha estat organitzat pel Consell Superior d'Investigacions Científiques (CSIC) i el Grup Especialitzat de Cristal·lografia i Creixement Cristal·lí (GE3C). Enguany l'activitat va provocar un gran interès dins la comunitat educativa amb la participació de més de 7.000 alumnes de tota Espanya. Després de vèncer a les semifinals, 40 equips, 120 estudiants i 40 professors van competir en el que els organitzadors han anomenat una "festa de la cristal·lografia". Entre els participants, el Roger Conesa, el Javier Pastor i el Guillem Pérez juntament amb la professora Marisa Salgado, van gaudir d'aquesta activitat. El matí del dissabte va estar replet de visitants, a més a més dels diferents jurats. Només van quedar quinze minuts per esmorzar. Es res-

pirava molta emoció a l'ambient. Cada equip va presentar un pòster amb format científic a més d'una selecció de les millors cristal·litzacions obtingudes, el quadern de laboratori en què es detallava el pla de treball seguit i els resultats obtinguts. Tots els treballs eren diferents i molt interessants. La mostra estava oberta al públic donant així a conèixer el fascinant món dels cristalls. La Final va comptar amb la presència del President de la Unió Internacional

de Cristal·lografia, el professor Gautam Desiraju, i del president de Consell Superior d'Investigacions Científiques, n'Emilio Lora Tamayo.

A més a més dels tres primers premis, el jurat va atorgar sis accèssits: un a l'Institut Poetas Andaluces (Málaga), a l'Institut Liceo Caracense (Alcalá de Henares), al Col·legi Nuestra Señora del Carmen (Madrid), a El Cairat (Esparreguera), a l'Institut Alfonso X el Sabio (Toledo) i a l'Institut Vila-seca (Reus).

Gust i Passió per investigar visita les escoles.

Durant les darreres setmanes de curs i a les tardes l'alumnat de *Gust i Passió per investigar* ha explicat els resultats de les seves investigacions als antics companys d'escola. Enguany hem visitat les escoles Montserrat, Mare de Déu de la Muntanya, Taquígraf Garriga, Pau Vila i Roques Blaves. Les exposicions han estat destinades a alumnes de sisè i cinquè de primària segons l'escola. L'experiència ha estat molt ben rebuda per part de les escoles i molt gratificant pels nostres alumnes. Agraïm a tot el professorat de les diferents escoles la seva col·laboració!

PROBLEMES A L'ESPRINT

El 26 de febrer, alumnes de 1r i 2n d'ESO fent l'activitat matemàtica dels *Problemes a l'esprint*. Hi col·laboraren alguns alumnes de 1r de Batxillerat per dur a terme l'activitat.

Com cada any el Departament de Matemàtiques de l'INS El Cairat promou l'activitat *Problemes a l'esprint* als nivells de 1r i 2n d'ESO. Aquesta és complementària a les proves Cangur organitzades per la Societat Catalana de Matemàtiques.

Es tracta que 9 grups formats de dues persones treballin paral·lelament en la resolució de 8 problemes (classificats en la branca d'olivera i la branca colom de la pau). El Centre que resolgui bé tots els problemes i en el menor temps, és el guanyador.

A aquesta edició, hi ha participat 119 equips de 104 centres de Catalunya, el País Valencià i Balears, de 32 comarques diferents.

Els nostre Centre ha quedat classificat entre els 20 equips amb encert ple en un temps de concurs inferior a una hora! Felicitem, doncs, els nostres petits matemàtics!

PROVES CANGUR

La prova Cangur, convocada per la Societat Catalana de Matemàtiques, i organitzada per les respectives comissions balear, valenciana i catalana és una activitat que es marca com a objectiu estimular i motivar l'aprenentatge de les matemàtiques a través dels problemes. Consisteix en una prova, que se

celebrà el dia 20 de març de 2014, amb un horari amb caràcter general de les 10 a 1/4 de 12.

La prova consta de 30 reptes matemàtics, de dificultat creixent i de resposta tancada, amb cinc opcions per a cada problema. Felicitem els 40 participants. Destaquem els primers classificats del

nostre centre:

Nivell1 (3r ESO): Eloi González València

Nivell2 (4t ESO): Biel Castaño Segade

Nivell3 (1r BaT): Arnau París Alemany

Nivell4 (2n BAT): Ramon Tous Fernández

L'AMPA DE EL CAIRAT

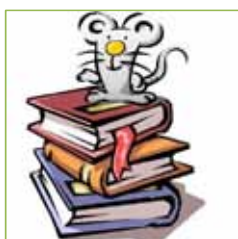
A les portes d'acabar aquest curs, i en el moment que tots comencem a fer una mica de balanç de l'any, no ens volem oblidar de l'AMPA i d'aquelles persones que de manera desinteressada fan possible que aquesta entitat funcioni, presti servei al centre i les famílies i faci possible que moltes activitats i projectes es puguin dur a la pràctica.

En aquests moments de dificultats econòmiques, on moltes famílies tenen problemes per arribar a tot, on l'administració ha reduït molts serveis i ha retallat moltes inversions, és a través del voluntariat i associacions com l'AMPA que ens hem d'organitzar per procurar entre tots que les coses funcionin el millor possible.

Sense l'AMPA el centre estaria coix, li faltaria una peça important. Per això des d'aquí els volem agrair la seva col·laboració en tantes i tantes iniciatives que s'han realitzat al llarg de l'any i les quals no sempre en som prou conscients que l'AMPA hi és d'una manera o una altra darrera: participació a concursos, sortides escolars, participació en projectes educatius, xerrades per a pares, alumnes d'ESO i batxillerat, etc. També amb el seu ajut per a comprar equipaments que ens ajuden a fer la nostra tasca millor cada dia (ordinadors, material de laboratori, renovació de material, etc.).

**LLISTAT DE COL·LABORADORS AMB TOTS ELS SOCIS DE L'AMPA.
CAL PRESENTAR EL CARNET PER GAUDIR DELS DESCOMPTES.**

Calzados
Prótesis
Plantillas

AUROOPTICA C/Arbres, 1
CARLIN PAPERERIA Francesc Macià, 143
EJECT EMPRESSES C/Arbres, 44
ELITE C/ Hospital, 13
ESPORTS AMAT C/Gran, 7
IDEES C/ Gran, 27
LLIBRERIA PAPERERIA ESPINGUET C/Montserrat, 61
PAPERERIA LLIBRERIA NÚRIA C/Baix, 59
PETJADES SABATERIA Pça. Ajuntament, 3
SATTO Pça. Ajuntament, 4
SIST.INFORM.BAIX LLOBREGAT P.I. El Congost (Martorell)
SOMRIU CLÍNICA DENTAL DRA.VELA Taquígraf Garriga
ORTOPEDIA ORTOGRAMI Avda. Mil·lenari, 12

3r premi al 11è Premi Argó 2014 convocat per la Universitat Autònoma de Barcelona

El 17 de juny a les 18 h a la Sala d'Actes de l'edifici del Rectorat al campus de la UAB a Bellaterra va tenir lloc el lliurament dels premis. El Xavier Salvador amb el seu treball *Un món amb mètodes numèrics*, dirigit per la Patrícia Moreno va rebre el 3r premi d'entre els 70 treballs presentats a la categoria Argó.

Premi Institut Català de les Dones dins els Premis Universitat de Vic als millors treballs de recerca.

Les alumnes de 2n de batxillerat Elisabet Corominola, Maria Moya i Judit Navarro, han rebut un dels premis Institut Català de les Dones pel seu treball de recerca, *Antonia Galceran, memòries d'un exili forçós. Esparreguera durant la segona República i la Guerra Civil Espanyola (1933-1939)*. El TR ha estat dirigit per la professora Joana Llordella. L'acte de lliurament dels premis es va celebrar el dia 17 de juny a les 18 h al Campus Torre dels Frares de la Universitat de Vic.

Premi Consell de Dones atorgat a l'Edurecerca

Els premis Edurecerca són una iniciativa dels Serveis Territorials al Baix Llobregat del Departament d'Ensenyament amb la col·laboració de diferents entitats.

El 18 de juny de 2014 es va celebrar, a la Sala Ibèria de Sant Feliu de Llobregat, la 2a edició dels Premis Edurecerca. D'entre els 46 treballs de recerca fina-

listes es trobaven les alumnes dirigides per la Joana Llordella, Elisabet Corominola, Maria Moya i Judit Navarro que van guanyar el Premi Consell de Dones.

13a edició dels Premis FUB, Fundació Universitària de Bages, a treballs de recerca.

El treball *The right path, the right ad* dels alumnes Marc Berruezo i Albert Pedrol tutoritzat per la professora Mª José Rodríguez ha obtingut un accèssit en la modalitat d'Economia i Empresa el passat 19 de juny.

Campus Júnior 2014 a la UPF

Els alumnes Roger Conesa Ribas de 4t d'ESO i Miquel Rey Bernadich de 1r de batxillerat han obtingut una plaça per a endinsar-se aquest estiu en el món universitari.

Inspiraciència 2014

L'acte de lliurament de premis de la quarta edició d'Inspiraciència tindrà lloc el dia 26 de juny, a les 19h, a la Biblioteca de la Sagrada Família de Barcelona. L'alumne de 2n de batxillerat Mariano Pascual és un dels finalistes. Li desitgem molta sort!

ENTREVISTA A JOSEP MARIA COBOS, DIRECTOR DE L'INSTITUT EL CAIRAT

Quants anys porta en el càrrec de director?

Des de l'any 2002, 12 anys.

Què el va impulsar a ser director?

Treballar perquè l'institut pogués ser cada dia una mica millor i que els alumnes poguessin tenir la millor educació possible.

Com a professor, a quina especialitat es dedica?

Actualment sóc professor d'Economia a batxillerat, però abans havia estat professor d'Història.

Després de tants anys com a director, deu haver hagut de viure diferents situacions, n'hi ha alguna que l'hagi impactat?

No oblidaré mai la primera noia del Marroc que va aprovar el batxillerat i que va estudiar a la universitat. Per a mi, va ser tot un èxit que després ha estat seguit per moltes més.

Quins canvis ha trobat més significatius en els mètodes d'ensenyament?

Quan jo vaig començar a fer classes fa més de trenta anys no venien a l'institut TOTS els alumnes, només alguns i ens preocupàvem sobretot per explicar coneixements, continguts, ara tothom estudia fins als 16 anys com a mínim i hem de procurar que l'educació sigui més completa.

Ens pot explicar alguna anècdota de la revista?

Per a mi va ser un número molt maco el del núm. 15 de la revista on van sortir les cares de TOTS els alumnes de l'institut, un muntatge espectacular. Però sobretot el que més m'agrada és a casa de tant en tant revisar algunes revistes antigues i recordar coses que vam fer, veure cares d'antics alumnes i antics professors. Em fa sentir bé i tornar a l'institut amb més energia.

Per què el projecte de revista es realitza només amb alumnes de 3r?

La revista hem volgut que sempre fos feta principalment pels propis alumnes. El grup encarregat de la revista ha anat canviant amb els anys. Ara es fa a 3r perquè es on ens va més bé per necessitats organitzatives.

Creu que aquesta optativa perdurará molt de temps? Per què?

M'agradaria que fos així, perquè crec que és una de les senyes d'identitat de l'institut i no voldria que es perdés.

Vostè es va significar molt en la protesta contra la llei WERT, quins problemes creu que ocasionarà en l'educació?

En primer lloc, penso que estem vivint uns anys molt difícils i que cal fer sentir la nostre veu perquè no ens trepitgin més els nostres drets. Pel que fa la llei WERT en concret, considero que és molt negativa, perquè vol controlar des de Madrid el contingut, el que s'explica a classe, de moltes matèries, perquè no defensa la immersió lingüística ni la cultura catalana, perquè afavoreix l'escola privada més que la pública i classifica els alumnes per categories.

I ara ja per finalitzar, què és més difícil, portar els alumnes o els professors?

Són dues coses diferents que exigeixen actuar de manera també diferent, però us puc dir que a vegades en gran grup, quan estan tots els professors junts en una reunió, em recorda a vegades el funcionament d'una classe, pot ser que en el fons no ens diferenciem tant...
Samya Nogales i Patrícia Álvarez

Per: Patrícia Álvarez i Samya Nogales.

Cada arruga del nostre rostre és una història

El passat divendres dia 8 de març de 2014 va tindre lloc un any més, a Esparreguera, la celebració del dia de la dona treballadora al recinte de Can Pasqual. L'objectiu de la jornada és donar una visió interseccional de la dona i recordar tot allò que han hagut de passar fins avui per aconseguir una porció d'allò que avui en dia podem arribar a anomenar igualtat, tot i que el camí és massa llarg i encara no s'ha acabat.

Per fer l'acte, van comptar amb la col·laboració d'unes exalumnes d'El Cairat, la Marta Negre i l'Andrea Llamas, que van fer cinc cèntims del seu treball de recerca sobre la vida de la dona a Esparreguera durant l'època de transició. Van fer un reconeixement i van treure de l'anonimat diverses dones que ha-

vien participat en la transició. A més a més, uns alumnes del centre, la Cristina Paloma, el Xavier Salvador i la Laura Benet, van fer una breu lectura de tres textos amb els quals s'ha pogut concloure que les dones sempre han estat apartades de l'àmbit social i sempre han estat més vulnerables en tots els efectes com ara en la dictadura, època en què el seu paper encara va ser més limitat; ja que el franquisme es va encarregar de definir el seu ideal de dona. Una dona cristiana s'havia de limitar a fer tasques domèstiques sense dret de prendre mètodes anticonceptius ni molt menys a una educació.

Però, a més, han estat les primeres de notar la crisi econòmica ja que l'atur sempre ha estat més gran entre elles.

Però, malgrat totes les agressions, sobre càrregues familiars, la submissió i la invisibilitat respecte el món que han hagut de suportar, les dones han continuat impulsant institucions i aixecant la veu perquè cada cop se les escoltés més clar i alt fins al dia d'avui, tal i com van corroborar durant l'esdeveniment algunes de les dones que van viure aquesta situació.

La veritat és que l'acte va ser intens i emocionant, especialment quan algunes de les dones narraven el seu testimoni i al final expressaven el seu orgull per ser el que són, dones amb frases com aquesta que m'ha quedat gravada en la memòria: "Cada arruga del nostre rostre és una història".

LAURA MAYA I SANDRA RIDAO (1r BAT)

DIREN MERDIVEN

El dissabte 29 de març, la Marina Justo i la Sheila Amézcuva van participar en el rodatge del curtmetratge *Diren Merdiven* de Denis Ileri pintant l'arc iris a les escales de l'aparcament que hi ha al darrere de l'institut. *Diren Merdiven* (*Les escales de la resistència*) és un curtmetratge basat en una història

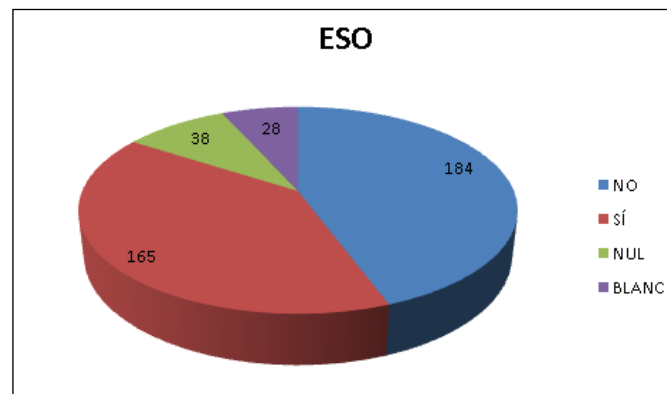
real sobre un home retirat que va pintar les escales del seu barri amb els colors de l'arc iris convertint el seu simbòlic acte de rebel·lió artística en una icona de protesta.

Més informació a facebook: [Diren Merdiven](#), on també podreu veure més fotos del rodatge.

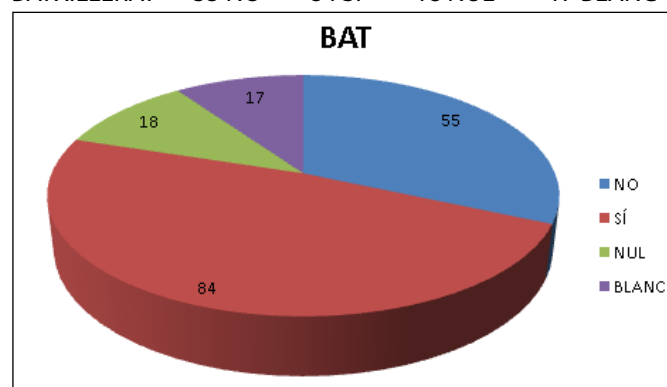
T'agradaria que Catalunya aconseguís la independència?

Aquesta ha estat la pregunta que hem plantejat a tot l'alumnat de l'institut per tal de saber l'estat d'una qüestió que tanta tinta distinta fa córrer arreu. La nostra hipòtesi de treball deia que l'adhesió al procés anomenat "sobirania" aniria paral·lela al grau d'escolarització i nivell d'estudis. Així, com més immersos en el nostre sistema educatiu, doncs molt més favorables a l'opció independentista, la qual cosa hauria d'implicar que els cursos superiors es manifestessin més a favor de la independència que no pas els inferiors. No cal dir que, en termes generals, els resultats obtinguts a l'enquesta semblen avalar la nostra hipòtesi de partida; no obstant això, cal assenyalar també que una vegada distribuïdes les dades per cursos podem observar un detall que fuig de qualsevol possible interpretació prèvia: a 2n ESO es produeix un resultat divergent dels altres cursos en mostrar-se prou majoritàriament en contra de la independència. Així, si a 1r, 3r i 4t el resultat ha estat pràcticament d'empat tècnic (en tots tres cursos ha guanyat el NO curiosament per un sol vot de diferència); en canvi, a 2n ESO la resposta negativa ha estat àmpliament majoritària (54/38). A BAT, els resultats han estat els previstos per la hipòtesi de treball. Sense haver fet cap distinció entre 1r i 2n de BAT, sembla prou clar que l'opció independentista s'ha imposat còmodament (84/55). Així, doncs, hem pogut comprovar que com més nivell d'estudis entre la població enquestada, molt major és el grau d'adhesió a la causa independentista. Això no vol pas dir que el factor d'exposició a la "propaganda" institucional (major, és clar, com més nivell d'estudis) no hagi tingut alguna cosa a veure amb el resultat final, però en cap cas creiem que l'hagi pogut determinar. Hem estat màximament curiosos a l'hora de passar la votació: el factor sorpresa per evitar influències perniciososes ha estat sempre a l'ordre del dia (simplicitat i rapidesa no han donat opció a les males influències dels companys considerats modèlics de la classe). D'altra banda, cal dir que la mesa electoral mòbil ha estat formada per gent de tots dos bàndols però prou ben avinguda per tal d'evitar males temptacions (també s'hi va incorporar, durant el procés "electoral", un nou membre per tal de supervisar la transparència de la votació). Així, doncs, creiem que les dades obtingudes reflecteixen prou bé l'estat d'opinió dels estudiants de l'institut tot just encetat l'any 2014. Ara, és clar, que cada u en faci també la seva pròpia interpretació, la qual no té per què coincidir del tot amb la nostra, encara que, de grat o per força, l'haurà de tenir ben present...

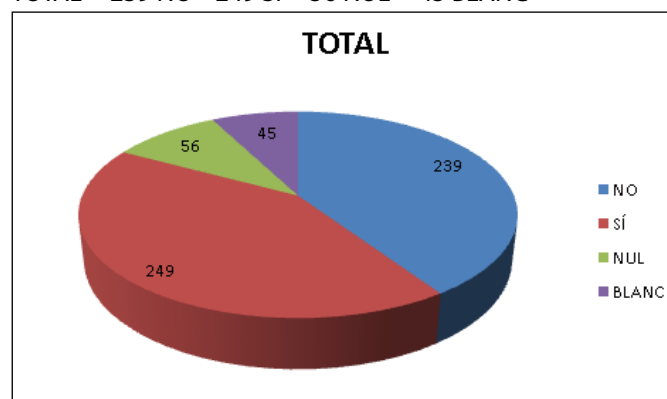
ESO 184 NO 165 SÍ 38 NUL 28 BLANC

BATXILLERAT 55 NO 84 SÍ 18 NUL 17 BLANC

TOTAL 239 NO 249 SÍ 56 NUL 45 BLANC

Així, doncs, a l'ESO, el NO ha obtingut el 44,23% davant del 39,66% de SÍ. En canvi, a BAT, el SÍ representa el 48,27% dels vots davant del 31,60% del NO. Cal destacar, també, l'elevat percentatge de vot o bé NUL o bé BLANC (a Bat, la suma d'un i altre vot supera el 20%; a l'ESO, gairebé arriba al 16%), 17,14%. Per acabar, cal dir que el vot afirmatiu s'ha imposat al nostre institut amb un percentatge del 42,27% enfront d'un 40,57% de vot negatiu, la qual cosa fa suposar que qualsevol circumstància no prevista pot acabar de decantar la balança cap a un costat o altre.

JOAN BALADA, JORDI MARTÍNEZ, ARNAU REGALÉS I LA REDACCIÓ

El Centre d'Estudis Comarcals del Baix Llobregat, entitat que organitza les "Trobades de Recerca Jove", celebra el 40è aniversari de la seva creació

El nostre centre té un vincle molt especial amb el CECBLL ja que en diferents èpoques hi ha hagut professorat que ha format part de la Junta, com ara Ramon Pinyol o en Josep Maria Cobos.

El Centre d'Estudis Comarcals del Baix Llobregat va celebrar el divendres passat, a la Casa de Cultura de La vila de Martorell, un acte molt entranyable per commemorar els 40 anys d'existència de l'entitat. L'acte, presidit per la presidenta de l'entitat, Conxita Sànchez, i presentat per la professora del nostre centre, Joana Llordella, recordà els fundadors, entre els quals destaca l'esparreguerí Francesc Subirana.

L'alcalde de Martorell, i president de la Diputació, Salvador Esteve, elogià la tasca de l'entitat en els diversos camps

de la seva actuació. Hi van assistir representants de la Generalitat de Catalunya, Lluís Puig, director general de cultura popular i associacionisme, de la Diputació de Barcelona, i alguns alcaldes dels municipis baixllobregatins, a més del president del Consell Comarcal del Baix Llobregat, Joaquim Balsera. La trobada va incloure la projecció de tres vídeos, la lectura de l'acta fundacional de l'entitat i el record i gratitud a aquelles persones que durant quaranta anys han lluitat per honorar la comarca. El nostre institut té un vincle molt es-

pecial amb el CECBLL ja que en diferents èpoques hi ha hagut professorat que ha format part de la Junta, en Ramon Pinyol o el Josep Maria Cobos, en són un exemple. Per altra banda, com a centre hem rebut el Premi de Reconeixement del CECBLL, i hem estat molt actius a les diverses Trobades de Recerca Jove que organitza l'entitat. Actualment, la professora Carme Solsona, cap del Departament de Ciències Socials n'és impulsora. Felicitacions al Centre d'Estudis i a tots els socis i sòcies de l'entitat.

PREMI RECERCAT 2014

El CENTRE D'ESTUDIS COMARCALS DEL BAIX LLOBREGAT ha estat guardonat amb el Premi Recercat 2014 que atorga la Fundació Institut Ramon Muntaner.

El lliurament tingué lloc el divendres 9 de maig al Palau de la Generalitat, en un acte presidit per l'Honorable Conseller de Cultura, el Sr. Ferran Mascarell. Com ja és habitual, el marc del lliurament fou la X edició del Recercat, Jornada de Cultura i Recerca Local dels Territoris de Parla Catalana, organitzada per l'Institut Ramon Muntaner (IRM), el Departament de Cultura de la

Generalitat de Catalunya, la Coordinadora de Centres d'Estudi de Parla Catalana i l'Ajuntament de Barcelona. El gruix de l'activitat d'aquesta desena edició tingué com a marc l'espai Arts Santa Mònica a la Rambla, on s'oferiren visites culturals, debats, tallers infantils i una fira on més d'un centenar d'entitats vingudes d'arreu dels territoris de parla catalana exposaren els seus tre-

balls sobre la recerca i la cultura local i comarcal. També hi trobarem l'exposició produïda pel CECBLL Tothom al Carrer. La lluita antifranquista al Baix Llobregat (1960-1979).

El Premi Recercat en la seva modalitat personal ha estat atorgat al nostre amic Antoni-Lluís Carrió, activista cultural del País Valencià traspasat l'any 2013, a qui guardem en la memòria.

A PROPÒSIT DEL TOPÒNIM ESPARREGUERA < ESPAREGUERA < (A)SPARAGARIA...

De sempre, però d'un temps ençà encara més (pels quatre cursos que ja hi duc de cos present) m'he sentit atret per l'etimologia d'aquesta vila. Ja la nit dels temps ens porta a final del 1r mil·lenni per trobar la primera documentació de la forma *SPARAGARIA* 'lloc on abunda l'espàrec (< ASPARAGU)' per designar l'indret ara anomenat Esparreguera. Només cal donar un cop d'ull als topònims veïns per adonar-se que l'origen vegetal no hi és gens estrany al seu voltant: amb el Bruc, Abrera, Olesa, Ullastrell i Sant Esteve Sesrovires... que citem, n'hi hauria d'haver ben bé prou. També trobem molt ben documentades (de casa estant ho podeu comprovar al cercador google, per exemple) ses múltiples variants gràfiques onomàstiques provocades per la confusió primerenca de les vocals *a/e* àtones en català oriental:

Spareguera (arreu en textos antics).

Spereguera (*El "llibre del consell" de la ciutat de Barcelona*, segle XIV)

Sparaguera (*Història de Montserrat*)

Sparagera (*Història de Montserrat*)

Esparaguera (*Onomàstica barcelonesa del sigle XV*)

Espareguera (*Llibre de la cort de justícia de València*)

Espereguera (*Episcopologio de Vich*)

Asparaguera (*El veloz igualadino*)

No oblidem tampoc la variant amb síncope (també tan present en molts dels nostres llinatges procedents de gentilicis): **Esparguera** (ja el Baró de Maldà així ho grafiava) d'on *esparguerí-ina* i tants d'altres.

Ni podem deixar d'anomenar variants del català occidental o de transició com ara:

Aspariguera (ben viva encara) entre moltes altres que ara no vénen al cas.

Però la introducció de la variant amb **-rr-** (vibrant) no apareix fins tardanament, per la qual cosa hom podria pensar que la influència de la llengua veïna ha estat decisiva a l'hora d'adoptar la variant actual. Si consulteu qualsevol mapa sobre la fonètica del mot espàrec, veureu que la variant **-r-** (bategant) era força comuna fins no fa pas gaire (jo encara la tinc ben present de boca de gent tampoc no pas tan gran). Prou sabut és que la variant amb vibrant *espàrrec*, ara estesa com una taca d'oli a Catalunya i València (les Illes encara resisteixen), té la primera documentació –com dèiem més amunt– força tardana en la nostra llengua (ja a les acabanques del segle XVI). Tanmateix, Joan Coromines (*DECat*) s'oposa a la influència castellana (ja proposada pel *DCVB*) apel·lant a la influència analògica de mots com ara *esparra* i *parra* (talment com *carro* n'hauria arrossegat d'altres com ara *carràs*, *carronya*, etc. segons l'il·lustre etimòleg). Jo ja me'n guardaré bé prou, de rebatre una o altra opció. Però, pel que fa al topònim, la castellanització dels documents oficials (topònims inclosos) de ben segur que va afavorir l'aparició de la forma amb vibrant *Esparreguera*, que la gent aviat adoptà conscientment (per prestigi) o mig inconscient (enduta pel nou corrent de modernitat). Sense la influència castellana, segons el parer d'un servidor (*més tort que una parra*), tampoc no s'hauria produït tan fàcilment el canvi de bategant (**-r-**) *espàrec* a vibrant (**-rr-**) *espàrrec*. Així, doncs, tampoc no cal *esparracar-se* les vestidures si algú proposa la influència castellana com un dels factors (probablement no l'únic) que va contribuir al canvi lingüístic objecte d'estudi aquí.

Cristalls per tot arreu

Cristalls per tot arreu

Jordi Govern i Simó nascut a Esparreguera l'any 1962. És l'actual coordinador dels equips masculins del C.B. Esparreguera. També actua com a recuperador dels jugadors lesionats i de preparador físic de l'equip sènior masculí del C.B. Esparreguera.

Té tres fills: l'Aina, l'Albert i el Jofre. El seu fill petit, el Jofre és jugador de l'equip Cadet B del C.B. Esparreguera.

Sents algun tipus de pressió pel fet de ser coordinador dels equips masculins del C.B. Esparreguera?

No, pressió no, és un tema apassionant que en alguns moments pot provocar una mica d'estrès, ja que tractes amb directius, entrenadors, jugadors, pares... I, per tant, la visió d'un tema es pot veure diferent segons qui siguis.

Explica'ns alguna anècdota esportiva.

Ja fa molts anys, en una època que era preparador físic de l'equip júnior del C.B. Esparreguera, en l'escalfament previ del partit, el base de l'equip va patir una luxació d'un dit; és a dir, que un dit li va sortir de lloc. Aleshores li vaig agafar el dit, li vaig tibar i li vaig posar a lloc, el vaig embenar amb taippping i va jugar el partit. Aquell jugador ara és pare d'uns jugadors del C.B. Esparreguera.

Parlant políticament, et consideres català? Per què?

No és que em consideri català, és que ho sóc, he nascut a Catalunya i el meu sentiment és aquest.

Per què abans eres aficionat al waterpolo i ara al bàsquet?

Jo sóc aficionat als esports en general i si m'haig de definir com a esportista, sóc waterpolista, he estat jugador i entrenador. També he jugat federat a natació, futbol sala, handbol i bàsquet i he practicat molts altres esports.

El que passa és que ara estic col·laborant amb el C.B. Esparreguera i estic bàsicament centrat en el bàsquet.

De quin equip de bàsquet et consideres aficionat?

Del Barça i del C.B. Esparreguera.

Ens han dit que has estat professor. Has tingut alguna persona famosa com alumne?

Que jo en tingui constància i centrant-nos més en l'esport, us puc parlar de:

- David Navarro: Jugador de bàsquet actualment a l'Andorra.
- Jordi Morales: Jugador de tennis taula que ha participat en 4 olimpíades i en diversos campionats del món.
- Eloi Saumell: Millor nedador de l'estat espanyol en 200 metres lliures.

Fora de l'esport, us puc parlar de:

- Albert Casals: És aquest noi aventurer que viatja per tot el món amb la seva cadira de rodes, que ha escrit dos llibres i ha fet una pel·lícula.

Quin és el teu ofici diari?

La meua feina sempre ha estat relacionada amb l'esport, ja sigui com a gestor esportiu, professor d'educació física, entrenador o preparador físic.

Quina amistat tens amb el president del C.B. Esparreguera, en Fabián González?

Ens hem conegut aquí al bàsquet, arran de la meua coordinació i de ser el seu preparador físic. Crec que som amics i sobretot hi ha una relació de confiança i respecte.

Parlant del primer equip, creus que el sènior necessita algun reforç?

Necessitar necessitar..., no. Almenys els resultats així ho demostren, a falta de 9 partits per acabar la competició i líders. Això s'ha aconseguit amb un entrenador molt exigent, un quadre tècnic molt implicat i uns jugadors que treballen i ho donen tot tant en els partits com en els entrenaments.

El que és veritat que si parlem d'equip compensat potser faltaria un pivot alt i gran; però ho suplim amb actitud, treball i intensitat. I amb molt bons llançadors.

Consideres que aquest equip pot pujar de categoria i fer un bon paper a Copa Catalana?

Crec que es pot pujar de categoria i, potser, per ser un equip competitiu a Copa sí que faria falta aquest pivot alt i gran, sempre i quan entrés en la dinàmica que té aquest grup.

Sigues sincer, de quin equip del C.B. Esparreguera et sents més orgullós? I qui creus que té més futur?

Jo em sento orgullós de tots els equips del C.B. Esparreguera, amb tots tinc bona relació tant amb jugadors com entrenadors i tinc molta empatia amb la majoria de gent que envolta aquests equips. També és veritat que segueixo una mica més el sènior per la feina de preparador físic i l'equip on juga el Jofre.

Realment tenen més futur els equips més petits, perquè tenen més anys per endavant. Bromes a part, crec que treballen perquè la gran majoria de nens i nenes arribin a poder jugar al sènior del C.B. Esparreguera i si algú ho deixa abans sigui com a decisió personal motivat perquè ha trobat altres interessos (ja siguin estudis, feina o altres esports) o bé perquè cregui que la seva millora passa per un club de més nivell.

Quin és el teu menjar preferit?

Depèn del moment..., però un entrecot, poc fet, amb patates està molt bé. O bé una amanida amb formatge de cabra i fruits secs. Ara realment el que em torna boig són les postres que tinguin xocolata negra.

A part del waterpolo, has estat federat o has practicat algun altre esport de forma continuada?

Ja n'he parlat una mica abans, he estat federat en waterpolo, natació, futbol-sala, handbol i bàsquet. He practicat esquaix, atletisme, curses de muntanya, he corregut una maratón, rugby a la universitat i també jugo a pàdel.

Ens podries explicar com va sorgir la idea que fossis el coordinador dels equips masculins del C.B. Esparreguera?

Aquesta tasca la va començar a fer en Lluís Vergés i ell va muntar l'estructura d'horaris d'entrenament i entrenadors. Va fer les primeres reunions amb els pares de cada equip, però per desacords amb la junta directiva va plegar a començaments d'agost i aleshores el responsable esportiu de la junta, que és un molt bon amic, em va demanar si ho podia assumir jo i, per la nostra amistat, vaig acceptar de fer-ho.

A la teva carrera esportiva, has estat amb algun esportista d'elit?

Sí, jo com a jugador de waterpolo he jugat a divisió d'honor i tinc amics que ho han estat: en Manel Estiarte, en Rafa Aguilar, que fins fa ben poc era el seleccionador espanyol masculí de waterpolo i ara és el responsable tècnic de la federació espanyola, en Pepe Alcázar, amb qui he treballat al Medi. I, com a entrenador femení, he treballat i tinc una molt bona

relació amb l'Anni Espar, la Clara Espar, la Paula Chillida, la Laura Vicente, Jenny Pareja, la Laura Ester, etc.

Tens algun pseudònim? Et diuen d'alguna manera que no sigui Jordi.

No, la gent em coneix com a Jordi.

Et sents identificat amb alguna cultura?

Sí, amb la cultura catalana. I si volem dir amb alguna cultura relacionada amb les religions, la meua educació ha estat catòlica i, encara que no sigui practicant i més aviat força crític amb moltes de les seves actuacions, em sento més proper a ella que a altres.

Com a recuperador del club, quin ha estat el cas més complicat que has tractat?

La majoria de coses són lesions musculars, o bé torçades de turmell; però també he vist meniscs trencats, distensions als lligaments del genoll o als del turmell, algunes amb trenca-ment inclòs. També vàrem detectar els problemes respiratoris d'un jugador i, després d'una sèrie de proves, va resultar que tenia asma esportiu i ben tractat per l'especialista pot seguir jugant.

APM: Vas estar al Brasil. Explica'ns alguna curiositat.

Vam anar al Brasil a passar les festes de Nadal amb l'Aina que està estudiant allà i realment és un país molt gran amb molts contrastos, hi ha gent rica i gent molt pobre, sembla que no hi hagi classe mitjana.

Allà la gent fa més vida al carrer que no pas aquí, i també hi fa molta calor.

Avui entrevistem la Paula Vizcaíno, una noia de tercer d'ESO jugadora de futbol sala a Esparraguera. És una noia extravertida i molt divertida.

En quin equip jugues ?

A l'Esparreguera.

Quant temps fa que hi jugues?

Un any.

Com et vas decidir a iniciar aquesta pràctica esportiva?

Perquè una amiga meua volia anar a provar-ho i em va dir que anés amb ella. Aleshores vaig decidir provar-ho i em va agradar. Vaig parlar-ne amb els meus pares i ells van accedir a apuntar-m'hi.

Què és el que més t'agrada d'aquest esport?

Les companyies que hi ha a l'equip.

En quina posició jugues?

Pivot.

En quina categoria?

Al cadet femení.

Com són els entrenaments?

No entrenem gaire, però quan entrenem ho fem intensament.

Com és l'ambient dintre de l'equip?

És molt bo.

Quin són els equips més bons de la vostra categoria?

El Manresa i l'Olesa.

Com aneu?

Últimes.

Qui és la vostra entrenadora?

La Núria, que és la que més canya ens dona als entrenaments, i L'Ariadna, que és la més exigent a l'hora dels partits.

Quants partits heu guanyat ? I empatat?

Només n'hem guanyat un. N'hem empatat dos.

Quines són les altres jugadores de l'equip que vénen aquí a El Cairat?

La Sheila Flores, que juga de portera; L'Ariadna Álvarez, que juga de tanca, i l'Andrea Muñoz, que juga de tot.

Moltes gràcies, Paula.

ALBERT MAESO, ENTRENADOR DE FUTBOL SALA DEL CFS ESPARREGUERA

.....

“Sense esforç, no hi ha recompensa”

Albert Maeso, entrenador de futbol sala i jugador del CFS Esparreguera, és actualment entrenador d'un dels nostres companys de 3r d'ESO.

.....

És per aquest motiu que avui li hem volgut preguntar sobre aquest esport.

Hola, bona tarda, Albert, em voldries respondre una sèrie de preguntes?

Bona Tarda, nois, no hi ha cap problema.

A quina edat vas començar a jugar a futbol sala?

Als 9 anys.

Abans de practicar futbol sala, practicaves algun altre esport?

Jugava a futbol amb els amics i feia natació amb l'escola a les tardes.

En quants equips has jugat?

Equips federats, dos: FS Olesa i CFS Esparreguera.

De tots els entrenadors que t'han entrenat, amb qui n'has après més?

He tingut molts entrenadors, de tots he après molt, ja sigui com a persona o com a jugador, però l'entrenador amb qui més estic aprenent tàcticament és amb el Santiago Lara al meu primer any com a sènior al CFS Esparreguera.

Has tingut alguna lesió molt greu alguna vegada?

Sí, fa tres anys, em vaig trencar el radi, en caure malament en un partit amb el juvenil del FS Olesa, i algunes lesions musculars però, de greu, cap més.

Què sents quan marques un gol?

Hi ha molts tipus de gols, evidentment alguns són molt més complicats de marcar que altres i, per tant, la satisfacció personal és major, però la realitat és que sempre sento una alegria de poder ajudar l'equip.

Quin és el teu màxim de gols en una lliga? I en un partit?

En una lliga amb el FS Olesa, no n'estic del tot segur, però diria que uns 32. En un partit, 4 gols (contra el Pares i Mares de Martorell).

Per a tu, què és el futbol sala?

És el meu millor mètode de desconexió, em serveix per oblidar tots els problemes i passar una mot bona estona; a més, coneixes molt bona gent i fas exercici. Realment es podria dir que és un estil de vida, sobretot quan hi dediques tant temps a la setmana, és molt gratificant.

Quins números has portat a les samarretes i per què?

El 8, el 10 i l'11, perquè m'agraden i el 3 perquè, sent dels nous al sènior, va ser el número que em va quedar.

Qui és el teu ídol des de ben petit?

Des de ben petit, el meu ídol ha estat Zidane.

Portes algun equip a l'actualitat?

Estic com a delegat/segon entrenador del Cadet B del CFS Esparreguera.

T'agrada l'experiència de ser entrenador? Què se sent?

És el meu primer any com a ajudant i la veritat és que m'està agradant molt, és força gratificant veure com els jugadors van progressant amb la teva ajuda i alhora aprens molt de cada jugador.

Aquí s'ha acabat la nostra entrevista, moltes gràcies per la teva atenció, et desitgem molta sort a la vida i que puguis jugar a futbol molts anys.

Moltes gràcies, macos, ha estat un plaer, que vagi molt bé i us posin molt bona nota.

De res, Albert!

Xavi Garnés i Pau Oller

Entrevista a Alejandro Domínguez

Tenim entès que jugues a futbol, a quina edat vas començar a interessar-te per aquest esport i quants anys portes jugant?

Als 3 anys ja vaig començar a jugar a futbol i als 5, a l'Esparreguera.

En quin equip vas començar i en quin jugues actualment?

Vaig començar a l'Esparreguera i ara estic al Sant Ildefons, Cornellà.

Has jugat en altres equips?

Sí, al Cornellà.

En quina posició jugues? Quina categoria?

Davanter i jugo a juvenil preferent.

Tens bona relació amb els membres de l'equip?

Sí, és clar.

Tens preferència per algun equip professional?

Sí, l'Espanyol.

Què n'opines, que Cristiano Ronaldo hagi guanyat la pilota d'or?

Crec que s'ho mereix, però perquè el Messi està lesionat.

Quantes hores setmanals dediques al futbol?

Entreno 4 dies a la setmana, dues horas. En total 8 horas.

Dedicant tant temps al futbol, no creus que en dediques menys a l'estudi?

Sí, hahahà!

Fas algun altre esport?

No, però vaig a córrer, jugo a bàsquet...

Et consideres un dels millors del teu equip?

Sí, crec que sí, perquè últimament m'ho diuen molt.

Quan entres al camp, quina sensació tens?

Fins que l'àrbitre no pita, estic molt nerviós.

Consideres que el teu equip, quan perd, són dels que s'indignen o dels que són positius i tenen l'esperança que el proper partit anirà més bé?

Dels que no s'indignen, jo sóc més positiu i penso ja en el proper partit.

Han retransmès per televisió algun partit on jugaves?

Sí, quan vaig jugar contra el Barça.

Sents més pressió quan saps que t'estan gravant?

Sí, bastanta més.

Creus que quan estás jugant, es veu reflectit el teu caràcter 'explosiu'?

Sí, suposo que sí.

Quina sensació tens de tu mateix quan et veus jugar per la TV?

Ho tinc gravat i almenys un cop per setmana ho veig.

I ara, una pregunta més personal... Consideres que el futbol s'interposa en les relacions sentimentals? És a dir,

imagina que juga el teu equip i la teva parella et cita a la mateixa hora, què faries?

Ella ve a veure'm jugar i després marxem junts.

I si la teva parella et demanés que et deixessis guanyar, ho faries?

No, no ho faria.

Com et cuides per estar en forma?

Molta dieta, sobretot hidrats de carboni i entrenar diàriament.

Un dia que has de jugar un partit, normalment, què menjaries per esmorzar?

Un plat de macarrons i espagueti.

Has sofert alguna lesió greu jugant?

Em vaig fer un esquinç i vaig estar uns 6 mesos sense jugar.

Tens alguna anècdota per explicar-nos?

Quan entro al camp, abans de cada partit, demano al meu avi (que ja és mort) que m'ajudi.

Creus que el futbol és un esport únicament masculí?

No, és clar que no.

Creus que les dones poden arribar o fins i tot superar el nivell d'un home?

Jo he vist a dones jugar que, a mi, em guanyarien segur.

Tens pensat dedicar-te professionalment al futbol?

La veritat és que m'agradaria, però també penso en altres coses.

Tens pensat deixar els estudis per dedicar-te al futbol o penses en altres fites?

No, vull fer INEF i ser professor d'educació física de nens de primària.

N'ets conscient que si sofrissis una lesió molt greu podries acabar sense jugar?

Sí, és clar que sí.

Moltes gràcies, Alejandro Domínguez, per respondre les nostres preguntes.

Verònica Pàmies Morera, una paralímpica al centre

Durant dues setmanes la Verònica Pàmies Morera, que presenta una paràlisi cerebral i practica **Boccia, un esport paralímpic**, ha mostrat als alumnes de l'ESO i part de Batxillerat les habilitats per desenvolupar aquest esport (bastant semblant a les bitlles). La Verònica és actualment la número 20 del rànquing Internacional de la categoria BC3 i s'està preparant per als **Jocs Paralímpics de Brazil 2016**. Avui, 15 de març, tenim la sort d'entrevistar-la.

Practiques algun esport?

Sí, el boccia

Participes en alguna lliga?

Sí, a la catalana, els quatre primers de la lliga catalana es classifiquen cap al campionat d'Espanya. També està en els programa de la selecció espanyola de boccia i estem preparant el mundial de Pequín a l'estiu.

Us heu plantejat participar en alguna lliga més important?

Dintre d'Espanya, la catalana és la més important. Després hi ha altres països més bons, però nosaltres ja estem contents amb aquests.

Què és el més difícil del vostre esport?

Entrenar tots els dies i l'esforç. Així com, en els esports d'elit, sí que hi ha subvencions, nosaltres hem de treure el temps de les nostres coses per poder entrenar i ser el més bons possibles amb el poc entrenament que tenim.

Què és el que més us agrada d'aquest esport?

Tot. Coneixes gent, viatges, gaudeixes i ella també pot demostrar-se a si mateixa i a la resta de gent que hi ha pel carrer i pensa que no pot fer res, doncs que sí que pot practicar un esport i, a sobre, és de les millors del món.

Quan vas començar a practicar-lo? I quan temps porteu?

Ella porta vint-i-quatre anys, i jo amb ella porto any i mig.

Moltes gràcies, Verònica.

Pau Campaña, jugador a la lliga Preferent de bàsquet

Quin és el teu esport preferit?

Bàsquet.

Des de quan t'interessa el bàsquet?

Des que tenia 5 anys.

Quan vas començar?

Als 5 anys

On jugues? En quin Equip?

Al Manresa

Quina categoria?

Preferent, la més alta.

Has jugat molts partits? N'heu guanyat molts?

N'hem jugat uns 15. Els hem guanyat tots menys 3, n'hem perdut 3.

Com aneu a la lliga?

Hem fet dues lligues, una l'hem guanyada i l'altra només hem fet un partit contra el Barça i l'hem perdut.

Quan fas d'alçada?

1,88 m

Quin peu calces?

46

Quina alçada té el més alt de l'equip?

2,06 m

T'has d'esforçar molt per arribar a la cistella?

No, no molt.

Quina mitjana de punts per partit fiques? I tu?

Amb l'equip entre 70 i 80, i jo entre 8 o 10.

Et costa combinar el bàsquet amb els estudis?

No.

Gràcies, Pau. I molta sort.

VII MARXA DEL MONTSERRATÍ

La darrera marxa del Montserratí ha estat tot un èxit amb 1200 participants de Catalunya, la meitat dels quals esparreguerins. Per uns instants semblava que hi hagués un cuc gegant de gent pel poble.

El darrer 23 de febrer vam iniciar la cursa amb un petard a les nou del matí, direcció a l'ermita del Puig, el nostre primer control. Un cop passat, ens vam dirigir cap a Can Rubió I, on hi havia molt sucre per recuperar forces. Ara ja és el moment, toca decidir el nostre recorregut per acabar la marxa. El recorregut llarg seguia fins al control de Ca n'Estruc per uns camins de conte de fantasia. La riera de Collbató unia els dos controls, Ca n'Estruc i La Salut. Vam pujar fins al castell de Collbató i a continuació vam baixar fins Can Rubió II, on ens vam retrobar amb els participants que feien la marxa curta. Ara sí, tots plegats ens dirigim cap a Esparreguera pel camí veïnal de Can Comelles. Ja som a la recta final fins l'arribada i tothom corrent per menjar-se la botifarra que ens esperava allà. Ha estat tot un èxit en un dia calorós i assolellat. També s'ha fet una activitat social molt remarcable com ara ajudar els que menys tenen amb una recollida d'aliments. Tots junts hem acabat amb una botifarra a la mà i un somriure a la boca. Arribem a casa cansada, però ha valgut la pena.

Georgina Molero i Mariona Porta Argelaga (1r ESO)

Comiat de 4t 13 de juny de 2014

Ocho apellidos vascos - crítica personal

Títol: Ocho apellidos vascos
Director: Emilio Martínez-Lázaro
Guió: Borja Cobeaga, Diego San José
Actors principals: Clara Lago, Dani Rovira, Carmen Machi, Karra Elejalde
Gènere: comèdia romàntica
Any: 2014
País: Espanya

MONÒLEG DE DAVID GUAPO

El passat divendres 21 de març, en David Guapo, un dels humoristes més famosos i coneguts d'Espanya, va entretenir tota la sala plena del teatre La Passió d'Esparreguera amb un monòleg que va durar de 22.00 a les 23.30h. Gran part d'Esparreguera hi va assistir per gaudir d'una nit plena de riures; efectivament, aquestes expectacions es van complir.

L'humorista es va guanyar l'estima del públic amb un micròfon, llums, una guitarra i els seus acudits a sobre de l'escenari.

David Guapo va començar introduint

la nit dient les normes bàsiques per poder començar, però mai deixant el seu to humorístic. Tot seguit es va basar en diferents temes d'actualitat amb què la majoria de públic es podia fàcilment identificar; en especial, la tecnologia, relacions, anuncis, etc. A part, també va ser una actuació molt dinàmica on el públic també hi participava sovint, i això va ser un dels causants que els acudits fossin més interessants ja que demostrava una capacitat increïble per anar improvisant.

En poques paraules, dubto que algú sortís del teatre sense mal de panxa.

Aprofitant la recent estrena de la pel·lícula, he decidit parlar sobre *Ocho apellidos vascos* (la traducció literal: *Vuit cognoms bascos*). Aquesta nova producció d'Emilio Martínez-Lázaro es basa en els tòpics més coneguts entre andalusos i bascos. D'una banda, has d'ignorar els comentaris que els dos personatges (un andalusí i l'altre basc) es bombardegen entre insults, ja que són totalment polítics, però per l'altra és la part que li dona sentit a la pel·lícula. L'objectiu principal que té és mostrar que dues persones separades completament per pensament polítics poden estimar-se o aprendre a conviure. Atès que actualment hi ha molts conflictes entre societats diferents, crec que és bastant adequada, ja que d'una manera indirecta i partint del gènere de la comèdia, pretén causar un canvi de pensament en la gent.

En definitiva, cal remarcar que el toc de paròdia és molt encertat, i tant els guionistes com el director han sabut transmetre el riure a tots els espectadors, fet que anul·la la serietat de la política de la qual es parla. A més a més, que hi hagi l'amor entre mig ajuda molt, perquè és un tipus d'argument que crida molt l'atenció i que, ajuntant-lo amb la comèdia, engloba un públic més ampli.

Per acabar, m'agradaria recomanar la pel·lícula tant a joves com a adults que vulguin passar una bona estona amb aquest film ple d'emocions i de rialles.

Clàudia Río

LLUM I GIRA-SOLS

Llums i gira-sols és un conjunt de poemes escrits per Joana Raspall. Els seus temes eren d'amor, alegria, records, també d'animals, de números, etc. L'escenografia estava constituïda per dues cadires situades a la part davantera de l'escenari, a banda i banda d'aquest, i per dos faristols, on hi havia un quadernet amb els poemes a cadascun. També s'han recolzat amb una petita pissarra de guix en tres ocasions a poemes diferents. Han utilitzat música d'ambient cada cop que volien canviar de tema o situació dels actors.

Hi havia sis actors, dos dels quals eren adults i els altres quatre eren nois d'entre quinze i disset anys. El poema que més m'ha agradat ha estat el que recitava la senyora adulta i els nois joves dibuixaven a la pissarra de guix un personatge, constituït per formes geomètriques.

Una de les coses que m'ha cridat l'atenció era que els actors recitaven el poema amb un entusiasme que feia que no poguessis pensar en altres coses, també feia que el temps passés volant. En general m'ha semblat un obra molt original i entretinguda.

Sara Lucena Rubio (2n C)

DEL QUE MENGEN LES BÈSTIES

El passat febrer es va fer al Teatret la representació de l'obra *Del que mengen les bèsties*. La història comença amb dues noies, germanes, que s'expliquen entre elles la seva vida quotidiana, principalment el treball. Una li explica a l'altra que cada setmana un senyor repeteix sempre les mateixes paraules i els mateixos actes.

Després, mentre aquella li explica el mateix a uns altres amics rep la trucada de la seva germana dient-li que la mare està molt malalta i es morirà. Juntes agafen el cotxe i van cap al camp, a la casa rural on vivia la mare per veure l'estat de la casa. Quan arriben es troben el que s'esperaven, tot desendre-

çat i llençat per terra. Ho recullen i parlen de la possibilitat de quedar-se allí, perquè els agrada més aquesta vida, l'hort, els animals... Vida rural.

Finalment la mare mor. Aleshores reciten alguns petits contes com, per exemple, el d'una mare óssa i els seus dos petits fills, tot relacionant-lo amb elles dues. Després, es riuen de com van actuar algunes persones davant la mort de la seva mare: l'alcalde que llegia molt lentament el que havia de dir; una amiga de la seva mare, que cridava massa i deia bogeries, i altres persones.

I per acabar, les dues noies tornen a la casa que els havia quedat d'herència i

tornen a parlar sobre quedar-se però ara més decidides, fins que finalment s'hi queden per viure-hi millor.

Em va semblar de les millors obres que he vist, pel que fa a l'escenografia, perquè en estar en un escenari rural van fer una espècie d'hort. La porta central tenia moltes utilitats, com per exemple quan sortien o entraven a llocs; quan s'amagaven o fins i tot, quan feien que parlaven amb la mare que estava darrera.

Per concloure, animo a la gent que vagi a veure l'obra perquè em va semblar molt entretinguda, ja que a part de ser dramàtica hi havia escenes amb una mica d'humor.

Marina Justo Ruiz

BOIG PER TU, EL MUSICAL

El passat diumenge dia dos de febrer, al Teatre Barts del Paral·lel de Barcelona, tornà a brillar sobre l'escenari el musical *Boig per tu*. La representació dedicada exclusivament a la trajectòria de Sau i tots els seus èxits va néixer gràcies a Ricard Reguant i Pep Sala, un dels membres exclusius de la mítica banda. L'objectiu principal d'aquest meravellós musical és honrar la memòria d'en Carles Sabater, cantant principal del grup musical Sau. Tot i que és una representació que capta l'atenció de molts joves que no són conscients de la figura musical que representava en Sabater, tot l'equip de *Boig per tu* aconsegueix emocionar grans i petits amb una història carregada de números musicals que comparteixen amb nosaltres.

Tot gira al voltant d'una vida energètica d'adolescents i dels problemes emocionals que l'edat els fa encarar. La

protagonista, la Núria, celebra els seus vint-i-dos anys amb tota la seva colla i amb el seu germà més petit, nostàlgica per la distància que la separa de la seva actual parella, en Sebas, que ara està estudiant als Estats Units. La trajectòria de la història no té girs argumentals inesperats ja que és bastant intuïtiva, però tot i així enganxa durant dues hores i mitja l'espectador per la manera en la qual és transmesa.

Els actors i les actrius presenten una elevada qualificació vocal i interpretativa, la qual cosa a mi personalment em va captivar. Trobo que la tria que van fer a l'hora d'escollir els representants del musical està molt ben encertada, de la mateixa manera que la caracterització peculiar dels personatges. En aquest musical, doncs, podem trobar des de tota classe de parelles fins l'amic que tothom menysprea o el germà petit que necessita encaixar amb la colla de

la seva germana i s'enamora de les seves amigues.

Pel que fa a la meua opinió, aquest últim personatge esmentat, en Rikki, representat per Pol Nubiala, és l'actor amb més qualitats de musical tant vocalment com a nivell d'interpretació.

L'escenografia que presenten és pràcticament idèntica en tot moment, amb una plataforma elevada al fons de l'escenari on s'hi troben els músics que interpreten les cançons que els actors cantaran. Aquesta tria musical està molt ben seleccionada i, a més a més, situada en moments de la representació molt similars a la lletra de les cançons.

Per tant, recomano totalment gaudir del musical *Boig per tu*. Tot espectador surt commogut tant per la història i la seva execució com per la mítica trajectòria de Sau.

Laia Gotsens i Fort, 4t E

Exclòs, una obra del segle XVI o del XXI?

Des del 14 al 22 de desembre de 2013 s'ha pogut gaudir de l'obra *Exclòs* al Teatret d'Esparreguera, amb la direcció de Carles Reynés, de Tramateatre. Es tracta d'una crítica religiosa, que en molts casos remet a l'actualitat, sorgida d'un text d'Erasme de Rotterdam, *Julius exclusus*, escrit ara farà cinc-cents anys.

D'una banda, haig de confessar que és d'admirar la manera com transporten l'espectador a l'època dels fets. Potser és la vestimenta dels personatges el que captiva més a primera instància, o

bé potser la veu en *off* del principi de l'obra. Sigui quin sigui el mètode emprat, els espectadors senten cada cop més a prop els personatges, així com el transcurs dels fets.

D'altra banda, és excel·lent la sàtira sobre les riqueses de l'església, la forma com es representa la lluita entre els dos contraris: el Sant, home digne i bondadós, i el Papa Juli II, orgullós i corrupte. En certs moments, el paper de Juli II, encegat per obtenir únicament riquesa per sobre de qualsevol impediment cristià, recorda fets que estan succeint

actualment. Ens suggereix la corrupció dels polítics i les persones benestants. Tal i com molt bé representa Gerard Bidegain amb Juli II, el poder i l'ambició de més riquesa del qual ensorra la finalitat del seu honorable càrrec.

Finalment, *Exclòs* és una sàtira molt ben representada, molt ben situada en el seu corresponent context històric, i molt ben escollida. Qui sap, potser d'aquí molts anys algú també farà una crítica religiosa o, millor dit, política, de la nostra societat.

Laura Benet

Bocins de foc

Versos, sons i silenci. Aquests tres elements són els que fan fluir l'espectacle titulat *GuimeràSOUND*, una combinació de so i poesia. Cinquanta-cinc minuts davant d'una veu excepcional, que et deixa atònit no només quan omple la sala, sinó també quan desapareix de sobte.

En aquest espectacle apareixen versos d'Àngel Guimerà, obra complexa en molts sentits. Però aquesta complexitat es redueix al mínim quan la veu de Gerard Bidegain pronuncia aquests versos; llança bocins de foc, onades xocants. La presència de Bidegain omple l'escenari i és per això que, tot i la gran simplicitat estètica de l'espectacle, l'obra capta l'espectador i en cap moment es produeix el buit.

Guimerà és un poeta tempestant, d'una lírica encesa per passions, ja que la passió humana es converteix en l'eix principal de la seva producció teatral. Les paraules del poeta, a vegades, no ens són fàcils de desxifrar, ja que escriu amb una llengua molt viva i amb un lèxic complex. Amb tot això, el paper de l'ac-

tor potencia l'expressió de la ferocitat de la seva obra i, alhora, aconsegueix emmascarar la dificultat tècnica que hi podem trobar.

L'ona principal, la veu de Bidegain, es propaga juntament amb altres sons, diversos i intrigants, dels quals Juan Jurado n'és el responsable. A més a més, el piano del músic també és essencial en moments on la veu desapareix,

quan els versos tempestius de Guimerà s'apaguen i es produeix un respir de calma.

Així, doncs, *GuimeràSOUND* és una obra ideada per un músic i un actor que junts han mesclat versos i sons, generant un espectacle d'una gran potència que contrasta amb la senzillesa a priori de l'escenari.

Ginebra Cos

GERARD BIDEGAIN, ACTOR I AUTOR D'EXCLÒS

En Gerard Bidegain és estudiant de Dramatúrgia i direcció a l'Institut del Teatre. És l'autor d'"Exclòs", obra basada en un escrit d'Erasme de Rotterdam.

Com se't va ocórrer aquest tema?

Fa temps un professor a qui admiro molt em va recomanar llegir un assaig de crítica religiosa que Erasme de Rotterdam va escriure fa cinc-cents anys. Em va interessar la seva temàtica i el tractament que en feia l'autor, i vaig decidir fer-ne una adaptació dramàtica. La crítica, encara que pugui semblar que es refereix a una època i un personatge molt concret, és plenament vigent.

Des del principi tenies pensat ser tu el protagonista?

No. No estava previst. Volia que el personatge que jo he acabat interpretant el fes un altre actor i amic de Trama-teatre, i jo poder dedicar-me plenament a la tasca de direcció de l'espectacle. Quan vaig escriure el text, vaig fer-ho pensant en l'equip d'actors que havia escollit, com un vestit fet a mida. Finalment, el meu company va decidir no participar-hi per complicacions familiars i, parlant-ho amb l'equip, vam pensar que la millor opció era que jo assumís el paper.

És complicat fer el paper d'un home amb molts més anys que tu?

Sempre és un repte abordar un personatge que s'assembla poc a tu, no només per l'edat, sinó per la ideologia o pel caràcter. En aquest cas és cert que la diferència d'edat era notable, però quan aconseguixes entrar en el personatge, acabes movent-te com ell i parlant amb el seu to gairebé sense adonar-te'n. Després de cada assaig acabava baldat! I no era pas per fer tombarelles i salts mortals, sinó per sentir el pes dels anys, les ferides i les malalties que va arrossegar Juli II. Aquest personatge és *un caramel*, com diem al teatre.

T'agrada interpretar tants monòlegs com hi ha en la teva obra?

No és una obra farcida de monòlegs. De fet, de monòlegs amb tots els ets i uts, només n'hi ha dos: un de Juli i un de Pere. La sensació que pot tenir l'espectador és la d'un espectacle amb molt de text, això sí, ja que l'important són les argumentacions dels personatges i no tant l'acció que fan. Però crec que la proposta de direcció d'en Carles Rey-nés ha aconseguit donar l'agilitat i fluïdesa que necessita-va l'obra.

Has escrit més obres? I actualment penses o n'estàs fent una de nova?

Sí, he fet altres adaptacions i he tingut l'oportunitat i la sort d'estrenar alguns textos originals meus, sobretot gràcies al suport i la confiança de Trama-teatre i del Festival Lola. Al Teatret sempre que estrenem una obra ja tenim pensada la següent, i un parell esperant al calaix. A més ara estic estudiant Dramatúrgia i direcció a l'Institut del Teatre, i escriure obres teatrals és part de les activitats que ens manen els professors.

Quants anys portes fent d'actor?

Ara ja farà vuit anys que vaig trepitjar per primer cop un escenari.

Quan vas començar, t'imaginaves sent director?

I ara! No pensava ni que m'oferissin fer un paper de més de deu rèpliques!

Què t'agrada més, actuar o ser el director?

No podria estar més de mig any sense actuar, és gairebé una necessitat vital. També m'agrada dirigir, perquè tens l'oportunitat d'anar modelant l'obra assaig a assaig i pots veure, des d'un lloc privilegiat, com va creixent l'obra abans no s'estrena.

Ha estat complicat ser el director?

Fent d'actor és molt complicat –i a vegades impossible– poder dirigir l'espectacle, ja que no veus l'escena i no ets conscient del que finalment veurà l'espectador. Hi ha qui diu que el director és el primer espectador de l'obra. Per tant, quan vaig veure que hauria de fer un dels personatges vaig decidir no dirigir l'espectacle.

Qui et va ajudar en l'organització de l'Exclòs?

En Josep Puig i en Joan Tejedor, els meus companys d'escena. Han estat fonamentals per fer arribar l'obra als espectadors que ens han vingut a veure. Ho han defensat amb moltes ganes, i això des del públic es nota. Una de les tasques més importants l'ha duta a terme en Carles Rey-nés. Sense ell, hauria estat impossible tirar-ho endavant. Amb en Carles ens entenem molt, sovint penso que tenim telepatia. Això agilita molt el procés de treball i ens ajuda a canalitzar-ho tot cap a on volem.

En Rafa Haro ha concebut l'attrezzo, l'espai i la imatge, i la seva implicació a l'hora de crear l'estètica del muntatge ha estat impecable. També formen part de l'equip la Núria Bergé, la Carme Paltor, en David Puente, en David Oriol Rebollo i tants d'altres que hi han col·laborat d'una manera o altra. Però el que valoro més d'aquest equip, amb el qual ja he treballat en altres espectacles, és la capacitat de treballar conjuntament. Això fa que l'ambient de treball sigui molt bo i els espectacles siguin bàsicament espectacles de creació col·lectiva. Sóc un ferm defensor del teatre de companyia.

Què sents en actuar i que la gent s'interessi per l'obra?

Des de l'escena es percep tot. Quan els actors notem que la gent ens està escoltant atentament, que reaccionen als gags, a les frases lapidàries, a les ironies, a les expressions facials..., sentim un plaer immens. Quan notem que la gent s'ho passa bé i que nosaltres també ho estem gaudint, confirmem que el teatre és més important del que sembla.

Marina Segura i Alba Gómez

2014. Any Internacional de la Cristal·lografia